

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος
8 Δεκεμβρίου 2014

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 439/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. 1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 439/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-359/11 και C-400/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αιτήσεις του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Alexandra Schulz κατά Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG και Josef Egbringhoff κατά Stadtwerke Ahaus GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγίες 2003/54/EK και 2003/55/EK — Προστασία των καταναλωτών — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου — Εθνική ρύθμιση που καθορίζει το περιεχόμενο των συμβάσεων που συνάπτονται με τους καταναλωτές στο πλαίσιο της γενικής υποχρέωσης εφοδιασμού — Μονομερής αναπροσαρμογή από τον επαγγελματία της τιμής της υπηρεσίας — Έγκαιρη ενημέρωση, πριν από την εφαρμογή της αναπροσαρμογής, σχετικά με τους λόγους, τους όρους και την έκταση της αναπροσαρμογής αυτής) 2

2014/C 439/03

Υπόθεση C-326/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rita van Caster, Patrick van Caster κατά Finanzamt Essen-Süd (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Φορολόγηση εισοδημάτων προερχόμενων από επενδυτικά κεφάλαια — Υποχρεώσεις γνωστοποιήσεως και δημοσιοποιήσεως ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων από επενδυτικό κεφάλαιο — Κατ' αποκοπή φορολόγηση των εισοδημάτων που προέρχονται από επενδυτικά κεφάλαια τα οποία δεν τηρούν τις υποχρεώσεις γνωστοποιήσεως και δημοσιοποιήσεως) 3

2014/C 439/04	<p>Υπόθεση C-104/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS «Olainfarm» κατά Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Βιομηχανική πολιτική — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άρθρο 6 — Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο θ' — Υποχρέωση επισυνάψεως στην αίτηση χορηγήσεως άδειας των αποτελεσμάτων των φαρμακευτικών, προκλινικών και κλινικών δοκιμών — Παρεκκλίσεις ως προς τις προκλινικές και κλινικές δοκιμές — Άρθρο 10 — Γενόσημα φάρμακα — Έννοια του «φαρμάκου αναφοράς» — Νομιμοποίηση του κατόχου άδειας κυκλοφορίας στην αγορά φαρμάκου αναφοράς να προσβάλει την άδεια κυκλοφορίας στην αγορά γενόσημου φαρμάκου του πρώτου φαρμάκου — Άρθρο 10α — Φάρμακα των οποίων οι δραστικές ουσίες βρίσκονται σε καθιερωμένη ιατρική χρήση τουλάχιστον από δεκαετίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Δυνατότητα χρησιμοποίησεως φαρμάκου, για το οποίο η άδεια κυκλοφορίας χορηγήθηκε λαμβανομένης υπόψη της παρεκκλίσεως που προβλέπει το άρθρο 10α, ως φαρμάκου αναφοράς για τη λήψη άδειας κυκλοφορίας στην αγορά γενόσημου φαρμάκου)</p>	3
2014/C 439/05	<p>Υπόθεση C-222/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση της Teleklagenævnet (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TDC A/S κατά Erhvervsstyrelsen (Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/ΕΚ — Άρθρο 32 — Πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες — Μηχανισμός αποζημιώσεως για τις δαπάνες που σχετίζονται με την παροχή των υπηρεσιών αυτών — «Εθνικό δικαστήριο» κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)</p>	4
2014/C 439/06	<p>Υπόθεση C-252/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2002/73/ΕΚ και 2006/54/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Απασχόληση και εργασία — Πρόσβαση στην απασχόληση — Επιστροφή ύστερα από άδεια μητρότητας — Απαιτήσεις ως προς τον τύπο του εισαγωγικού δικογράφου της προσφυγής — Συνεκτική παράθεση των αιτιάσεων — Σαφής διατύπωση των αιτημάτων)</p>	5
2014/C 439/07	<p>Υπόθεση C-268/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Elena Petru κατά Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Ασφάλιση υγείας — Νοσοκομειακή περίθαλψη παρεχόμενη εντός άλλου κράτους μέλους — Μη χορήγηση προηγούμενης εγκρίσεως — Έλλειψη φαρμάκων και ιατρικού υλικού πρώτης ανάγκης)</p>	5
2014/C 439/08	<p>Υπόθεση C-299/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Isabelle Gielen κατά Ministerraad (Φορολογία — Οδηγία 2008/7/ΕΚ — Άρθρα 5, παράγραφος 2, και 6 — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φόρος επί της μετατροπής των τίτλων στον κοιμιστή σε ονομαστικούς ή σε άυλους τίτλους)</p>	6
2014/C 439/09	<p>Υπόθεση C-302/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, υπό εκκαθάριση κατά VAS Starptautiskā lidosta Rīga, AS Air Baltic Corporation [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 31 — Αίτηση αναγνώρισεως και εκτελέσεως αποφάσεως με την οποία διατάχθηκαν προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Έννοια — Αίτημα αποκαταστάσεως ζημίας που προκλήθηκε από προβαλλόμενες παραβάσεις των κανόνων του δικαίου ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μειώσεις των αερολιμενικών τελών — Άρθρο 22, σημείο 2 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία — Έννοια — Διαφορά σχετική με εταιρίες και νομικά πρόσωπα — Απόφαση περί χορηγήσεως τέτοιων μειώσεων — Άρθρο 34, σημείο 1 — Λόγοι μη αναγνώρισεως — Δημόσια τάξη του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η σχετική αίτηση].</p>	7
2014/C 439/10	<p>Υπόθεση C-305/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Haeger & Schmidt GmbH κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, υπό την ιδιότητα του εκκαθαριστή της Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA (Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές — Άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2, 4 και 5 — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς — Σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων)</p>	8

2014/C 439/11	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-344/13 και C-367/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 [αιτήσεις της Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Φορολογική νομοθεσία — Εισοδήματα προερχόμενα από κέρδη σε τυχηρά παίγνια — Διαφορετική φορολόγηση των κερδών που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό και εκείνων τα οποία προέρχονται από ημεδαπές επιχειρήσεις)	8
2014/C 439/12	Υπόθεση C-428/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) κατά Yesmoke Tobacco SpA (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 95/59/EK και 2011/64/ΕΕ — Διάρθρωση και συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά — Καθορισμός ειδικού φόρου καταναλώσεως — Αρχή της θεσπίσεως ενός συντελεστή ειδικού φόρου καταναλώσεως για όλα τα τσιγάρα — Δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν έναν ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως — Τσιγάρα της κατώτερης κατηγορίας τιμής — Εθνική ρύθμιση — Ειδική κατηγορία τσιγάρων — Καθορισμός του ειδικού φόρου καταναλώσεως με συντελεστή 115 %)	9
2014/C 439/13	Υπόθεση C-429/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Παρατυπίες κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις — Έκδοση της αποφάσεως από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Μη τήρηση της ταχθείσας προθεσμίας — Συνέπειες)	10
2014/C 439/14	Υπόθεση C-437/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Unitrading Ltd κατά Staatssecretaris van Financiën (Προδικαστική παραπομπή — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Εισπραξη των εισαγωγικών δασμών — Καταγωγή των εμπορευμάτων — Αποδεικτικά μέσα — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών)	10
2014/C 439/15	Υπόθεση C-492/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Traumi EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 138, παράγραφος 1 — Απαλλαγές που συνδέονται με ενδοκοινοτικές συναλλαγές — Αποκτών μη καταχωρισμένος ως υποκείμενος στον ΦΠΑ — Υποχρέωση του πωλητή να εξακριβώσει τη γνησιότητα της υπογραφής του αποκτώντος ή του εκπροσώπου του — Αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Άμεσο αποτέλεσμα)	11
2014/C 439/16	Υπόθεση C-522/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo nº 1 de Ferrol (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerio de Defensa, Navantia SA κατά Concello de Ferrol (Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Φόρος ακίνητης ιδιοκτησίας επί οικοδομημένων και μη ακινήτων — Φορολογική απαλλαγή)	12
2014/C 439/17	Υπόθεση C-541/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Douane Advies Bureau Rietveld κατά Hauptzollamt Hannover (Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Κλάση 3822 — Έννοια του όρου «αντιδραστήρια διαγνωστικής ή εργαστηρίου» — Δείκτες έκθεσης σε προκαθορισμένη θερμοκρασία αναφοράς)	12
2014/C 439/18	Υπόθεση C-565/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Hovrätten för västra Sverige (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic (Προδικαστική παραπομπή — Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου — Αποκλεισμός κάθε δυνατότητας των κοινοτικών σκαφών να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στις μαροκινές αλιευτικές ζώνες βάσει αδειας αλιείας εκδοθείσας από τις μαροκινές αρχές χωρίς την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	13
2014/C 439/19	Υπόθεση C-620/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — British Telecommunications plc κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, BT Pension Scheme Trustees Ltd (Αίτηση ανατρέσεως — Κρατική ενίσχυση — Απαλλαγή συνταξιοδοτικού ταμείου από την υποχρέωση καταβολής, για ορισμένους μισθωτούς, εισφοράς σε ταμείο προστασίας των συντάξεων — Επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου)	13

2014/C 439/20	Υπόθεση C-641/13 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 — Βασιλείο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσης — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Κριτήρια ανάθεσης — Πείρα από προηγούμενες εργασίες — Κριτήρια ποιοτικής επιλογής)	14
2014/C 439/21	Υπόθεση C-376/14 PPU: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — C κατά M [Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Παράνομη κατακράτηση — Συνήθης διαμονή του παιδιού]	14
2014/C 439/22	Υπόθεση C-369/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Landgericht Köln (Γερμανία) στις 31 Ιουλίου 2014 — Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH κατά Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG	15
2014/C 439/23	Υπόθεση C-382/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 11 Αυγούστου 2014 — Juergen Schneider, Erika Schneider κατά Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Υπόθεση C-409/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 28 Αυγούστου 2014 — Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Υπόθεση C-419/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Σεπτεμβρίου 2014 — WebMindLicences Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság	17
2014/C 439/26	Υπόθεση C-423/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 15 Δεκεμβρίου 2014 — Fazenda Pública κατά Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, SA	20
2014/C 439/27	Υπόθεση C-424/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 15 Σεπτεμβρίου 2014 — Jácint Gábor Balogh κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	21
2014/C 439/28	Υπόθεση C-443/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 — Kreis Warendorf κατά Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Υπόθεση C-444/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 — Amira Osso κατά Region Hannover	22
2014/C 439/30	Υπόθεση C-445/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 — Seusen Sume κατά Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Υπόθεση C-456/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Ισπανία) στις 2 Οκτωβρίου 2014 — Manuel Orrego Arias κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real.	23
2014/C 439/32	Υπόθεση C-457/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Cagliari (Ιταλία) στις 2 Οκτωβρίου 2014 — Ποινική δίκη κατά Claudia Concu, Isabella Melis	24
2014/C 439/33	Υπόθεση C-463/14: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις 8 Οκτωβρίου 2014 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite.	24
2014/C 439/34	Υπόθεση C-468/14: Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας	25

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 439/35	Υπόθεση T-29/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2014 — Technische Universität Dresden κατά Επιτροπής (Ρήτρα διατησίας — Πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας — Σύμβαση χρηματοδότησεως σχεδίου — Προσφυγή ακυρώσεως — Χρεωστικό σημείωμα — Συμβατική φύση της διαφοράς — Πράξη μη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο — Αναχαρκτηρισμός της προσφυγής — Επιλέξιμες δαπάνες)	26
2014/C 439/36	Υπόθεση T-543/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2014 — Grau Ferrer κατά ΓΕΕΑ — Rubio Ferrer (Buguí va) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Buguí va — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Buguí και προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα BUGUI — Σχετικός λόγος μη καταχώρισεως — Απόρριψη της ανακοπής — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ύπαρξη προγενέστερου σήματος — Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν αλλοιώνουν τον διακριτικό χαρακτήρα)	27
2014/C 439/37	Υπόθεση T-706/14 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2014 — Holistic Innovation Institute κατά REA (Ασφαλιστικά μέτρα — Έργα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης — Απόφαση περί απορρίψεως της συμμετοχής σε ορισμένα σχέδια — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Μη τήρηση των σχετικών με τον τύπο απαιτήσεων — Απαράδεκτο)	27
2014/C 439/38	Υπόθεση T-350/14: Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Αρβανίτης κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ. λπ.	28
2014/C 439/39	Υπόθεση T-413/14: Προσφυγή της 30ης Μαΐου 2014 — Γρηγοριάδης κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ.λπ.	29
2014/C 439/40	Υπόθεση T-646/14: Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2014 — Micula a.o. κατά Επιτροπής	29
2014/C 439/41	Υπόθεση T-671/14: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 — Bayerische Motoren Werke κατά Επιτροπής	30
2014/C 439/42	Υπόθεση T-672/14: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 — August Wolff και Remedia κατά Επιτροπής	31
2014/C 439/43	Υπόθεση T-680/14: Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 — Lupin κατά Επιτροπής	33

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2014/C 439/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 431 της 1.12.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 421 της 24.11.2014

EE C 409 της 17.11.2014

EE C 395 της 10.11.2014

EE C 388 της 3.11.2014

EE C 380 της 27.10.2014

EE C 372 της 20.10.2014

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αιτήσεις του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης — Alexandra Schulz κατά Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG και Josef Egbringhoff κατά Stadtwerke Ahaus GmbH

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-359/11 και C-400/11) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγίες 2003/54/EK και 2003/55/EK — Προστασία των καταναλωτών — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου — Εθνική ρύθμιση που καθορίζει το περιεχόμενο των συμβάσεων που συνάπτονται με τους καταναλωτές στο πλαίσιο της γενικής υποχρέωσης εφοδιασμού — Μονομερής αναπροσαρμογή από τον επαγγελματία της τιμής της υπηρεσίας — Έγκαιρη ενημέρωση, πριν από την εφαρμογή της αναπροσαρμογής, σχετικά με τους λόγους, τους όρους και την έκταση της αναπροσαρμογής αυτής)

(2014/C 439/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alexandra Schulz και Josef Egbringhoff

κατά Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG και Stadtwerke Ahaus GmbH

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 5, της οδηγίας 2003/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/EK, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α της οδηγίας αυτής, και το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/55/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/EK, σε συνδυασμό με το παράρτημα Α της οδηγίας αυτής, έχουν την έννοια ότι αντιβαίνει στις διατάξεις αυτές η εθνική ρύθμιση που, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκης ρύθμιση, καθορίζει το περιεχόμενο των συμβάσεων παροχής ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου που συνάπτονται με τους καταναλωτές στο πλαίσιο της γενικής υποχρέωσης εφοδιασμού και προβλέπει τη δυνατότητα αναπροσαρμογής των τιμολογίων που ισχύουν για την παροχή αυτή, αλλά δεν εξασφαλίζει ότι οι καταναλωτές θα ενημερώνονται εγκαίρως, πριν από την εφαρμογή της αναπροσαρμογής, σχετικά με τους λόγους, τους όρους και την έκταση της αναπροσαρμογής αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 311 της 22.10.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rita van Caster, Patrick van Caster κατά Finanzamt Essen-Süd

(Υπόθεση C-326/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Άρθρο 63 ΣΛΕΕ — Φορολόγηση εισοδημάτων προερχόμενων από επενδυτικά κεφάλαια — Υποχρεώσεις γνωστοποιήσεως και δημοσιοποιήσεως ορισμένων πληροφοριακών στοιχείων από επενδυτικό κεφάλαιο — Κατ' αποκοπή φορολόγηση των εισοδημάτων που προέρχονται από επενδυτικά κεφάλαια τα οποία δεν τηρούν τις υποχρεώσεις γνωστοποιήσεως και δημοσιοποιήσεως)

(2014/C 439/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rita van Caster, Patrick van Caster

κατά Finanzamt Essen-Süd

Διατακτικό

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία η μη τήρηση, από αλλοδαπό επενδυτικό κεφάλαιο, των υποχρεώσεων γνωστοποιήσεως και δημοσιεύσεως ορισμένων προβλεπόμενων από τη διάταξη αυτή πληροφοριακών στοιχείων, υποχρεώσεων τις οποίες υπέχουν αδιακρίτως τόσο τα ημεδαπά όσο και τα αλλοδαπά επενδυτικά κεφάλαια, συνεπάγεται την κατ' αποκοπή φορολόγηση των εισοδημάτων που αποκομίζει ο φορολογούμενος από το εν λόγω επενδυτικό κεφάλαιο, στον βαθμό που η εν λόγω ρύθμιση δεν επιτρέπει στον φορολογούμενο να προσκομίσει στοιχεία ή πληροφορίες που να αποδεικνύουν το πραγματικό ύψος των εισοδημάτων αυτών.

⁽¹⁾ EE C 303 της 6.10.2012

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AS «Olainfarm» κατά Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

(Υπόθεση C-104/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Βιομηχανική πολιτική — Οδηγία 2001/83/ΕΚ — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Άρθρο 6 — Άδεια κυκλοφορίας στην αγορά — Άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο θ' — Υποχρέωση επισυνάψεως στην αίτηση χορηγήσεως άδειας των αποτελεσμάτων των φαρμακευτικών, προκλινικών και κλινικών δοκιμών — Παρεκκλίσεις ως προς τις προκλινικές και κλινικές δοκιμές — Άρθρο 10 — Γενόσημα φάρμακα — Έννοια του «φαρμάκου αναφοράς» — Νομιμοποίηση του κατόχου άδειας κυκλοφορίας στην αγορά φαρμάκου αναφοράς να προσβάλει την άδεια κυκλοφορίας στην αγορά γενόσημου φαρμάκου του πρώτου φαρμάκου — Άρθρο 10α — Φάρμακα των οποίων οι δραστικές ουσίες βρίσκονται σε καθιερωμένη ιατρική χρήση τουλάχιστον από δεκαετίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Δυνατότητα χρησιμοποίησης φαρμάκου, για το οποίο η άδεια κυκλοφορίας χορηγήθηκε λαμβανομένης υπόψη της παρεκκλίσεως που προβλέπει το άρθρο 10α, ως φαρμάκου αναφοράς για τη λήψη άδειας κυκλοφορίας στην αγορά γενόσημου φαρμάκου)

(2014/C 439/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AS «Olainfarm»

κατά Latvijas Republikas Veselības ministrija, Zāļu valsts aģentūra

παρισταμένης της: Grindeks AS

Διατακτικό

- 1) Ο όρος «φάρμακο αναφοράς» κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1394/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι περιλαμβάνει φάρμακο του οποίου η άδεια κυκλοφορίας έχει χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 10α της εν λόγω οδηγίας.
- 2) Το άρθρο 10 της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1394/2007, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι ο κάτοχος της άδειας κυκλοφορίας φαρμάκου χρησιμοποιούμενου ως φαρμάκου αναφοράς στο πλαίσιο αιτήσεως για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας γενόσημου φαρμάκου άλλου παρασκευαστή, η οποία υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 10 της οδηγίας αυτής, έχει το δικαίωμα να προσβάλει την απόφαση της αρμόδιας αρχής με την οποία χορηγείται άδεια κυκλοφορίας για το γενόσημο φάρμακο, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για την ένδικη προστασία προνομίου που το εν λόγω άρθρο 10 αναγνωρίζει στον κάτοχο αυτόν. Αυτό το δικαίωμα προσβολής υφίσταται ιδίως αν ο εν λόγω κάτοχος άδειας αξιώνει να μη χρησιμοποιηθεί το φάρμακό του για την κατ'εφαρμογήν του εν λόγω άρθρου 10 χορήγηση άδειας κυκλοφορίας φαρμάκου έναντι του οποίου το δικό του φάρμακο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως φάρμακο αναφοράς κατά την έννοια του ίδιου άρθρου 10, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

⁽¹⁾ ΕΕ C 123 της 27.4.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση της Teleklagenævnet (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — TDC A/S κατά Erhvervsstyrelsen

(Υπόθεση C-222/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/22/EK — Άρθρο 32 — Πρόσθετες υποχρεωτικές υπηρεσίες — Μηχανισμός αποζημιώσεως για τις δαπάνες που σχετίζονται με την παροχή των υπηρεσιών αυτών — «Εθνικό δικαστήριο» κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2014/C 439/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Teleklagenævnet

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

TDC A/S

κατά Erhvervsstyrelsen

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε η Teleklagenævnet (Δανία) με την απόφασή της της 22ας Απριλίου 2013.

⁽¹⁾ ΕΕ C 207 της 20.7.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-252/13) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγίες 2002/73/ΕΚ και 2006/54/ΕΚ — Ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών — Απασχόληση και εργασία — Πρόσβαση στην απασχόληση — Επιστροφή ύστερα από άδεια μητρότητας — Απαιτήσεις ως προς τον τύπο του εισαγωγικού δικογράφου της προσφυγής — Συνεκτική παράθεση των αιτιάσεων — Σαφής διατύπωση των αιτημάτων)

(2014/C 439/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Martin και M. van Beek)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και J. Langer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 207 της 20.7.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Tribunalul Sibiu (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Elena Petru κατά Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Υπόθεση C-268/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική ασφάλιση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο — Ασφάλιση υγείας — Νοσοκομειακή περίθαλψη παρεχόμενη εντός άλλου κράτους μέλους — Μη χορήγηση προηγούμενης εγκρίσεως — Έλλειψη φαρμάκων και ιατρικού υλικού πρώτης ανάγκης)

(2014/C 439/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Sibiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Elena Petru

κατά Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Διατακτικό

Το άρθρο 22, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 592/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, έχει την έννοια ότι η έγκριση που απαιτείται βάσει της παραγράφου 1, στοιχείο γ', περίπτωση ι, του ίδιου αυτού άρθρου δεν δύναται να μη δοθεί σε περίπτωση κατά την οποία η οικεία νοσοκομειακή περίθαλψη δεν μπορεί να παρασχεθεί εγκαίρως εντός του κράτους μέλους όπου διαμένει ο ασφαλισμένος λόγω ελλείψεως φαρμάκων και ιατρικού υλικού πρώτης ανάγκης. Η αδυναμία αυτή πρέπει να εκτιμάται λαμβανομένου υπόψη του συνολικού επιπέδου των νοσοκομειακών ιδρυμάτων αυτού του κράτους μέλους τα οποία δύνανται να παράσχουν την οικεία περίθαλψη και του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο η περίθαλψη αυτή μπορεί να παρασχεθεί εγκαίρως.

(¹) EE C 207 της 20.7.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Isabelle Gielen κατά Ministerraad

(Υπόθεση C-299/13) (¹)

(Φορολογία — Οδηγία 2008/7/ΕΚ — Άρθρα 5, παράγραφος 2, και 6 — Έμμεσοι φόροι επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων — Φόρος επί της μετατροπής των τίτλων στον κομιστή σε ονομαστικούς ή σε άυλους τίτλους)

(2014/C 439/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Isabelle Gielen

κατά Ministerraad

Διατακτικό

Το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2008, περί των έμμεσων φόρων των επιβαλλόμενων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην επιβολή φόρου επί της μετατροπής τίτλων στον κομιστή σε ονομαστικούς ή σε άυλους τίτλους, όπως η επίμαχη μετατροπή στην υπόθεση της κύριας δίκης. Ένας τέτοιος φόρος δεν είναι δυνατό να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 6 της εν λόγω οδηγίας.

(¹) EE C 226 της 3.8.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Augstākās tiesas Senāts (Λεττονία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — AS flyLAL-Lithuanian Airlines, υπό εκκαθάριση κατά VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

(Υπόθεση C-302/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 31 — Αίτηση αναγνώρισης και εκτέλεσης απόφασης με την οποία διατάχθηκαν προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Έννοια — Αίτημα αποκατάστασης ζημίας που προκλήθηκε από προβαλλόμενες παραβάσεις των κανόνων του δικαίου ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Μειώσεις των αερολιμενικών τελών — Άρθρο 22, σημείο 2 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία — Έννοια — Διαφορά σχετική με εταιρίες και νομικά πρόσωπα — Απόφαση περί χορηγήσεως τέτοιων μειώσεων — Άρθρο 34, σημείο 1 — Λόγοι μη αναγνώρισης — Δημόσια τάξη του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται η σχετική αίτηση]

(2014/C 439/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākās tiesas Senāts

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

AS flyLAL-Lithuanian Airlines, υπό εκκαθάριση

κατά VAS Starptautiskā lidosta Riga, AS Air Baltic Corporation

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αγωγή όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία έχει ως αίτημα την αποκατάσταση ζημίας που έχει προκληθεί από προβαλλόμενες παραβιάσεις του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης, εμπίπτει στις «αστικές και εμπορικές υποθέσεις» κατά την έννοια της συγκεκριμένης διατάξεως και, ως εκ τούτου, στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω κανονισμού.
- 2) Το άρθρο 22, σημείο 2, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι αγωγή, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία έχει ως αίτημα την αποκατάσταση ζημίας που έχει προκληθεί από προβαλλόμενες παραβιάσεις του δικαίου ανταγωνισμού της Ένωσης, δεν συνιστά διαδικασία σχετική με το κύρος αποφάσεων εταιρικών οργάνων κατά την έννοια της συγκεκριμένης διατάξεως.
- 3) Το άρθρο 34, σημείο 1, του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι ούτε ο τρόπος προσδιορισμού των ποσών σε σχέση με τα οποία διατάχθηκαν προσωρινά και ασφαλιστικά μέτρα με την απόφαση που αποτελεί αντικείμενο αιτήσεως αναγνώρισης και εκτέλεσης, εφόσον προκύπτει η συλλογιστική βάση της οποίας οι οικείες απαιτήσεις ορίστηκαν σε αυτό το ύψος, και ενώ μάλιστα όχι μόνον μπορούσαν αλλά και πράγματι ασκήθηκαν ένδικα μέσα προς αμφισβήτηση της σχετικής μεθόδου υπολογισμού, ούτε η απλή επίκληση σοβαρών οικονομικών επιπτώσεων συνιστούν λόγους για να διαπιστωθεί προσβολή της δημοσίας τάξεως του κράτους μέλους αναγνώρισης, ώστε να είναι δυνατή η μη αναγνώριση και εκτέλεση, στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, της δικαστικής απόφασης που εκδόθηκε στο κράτος μέλος προελεύσεως.

⁽¹⁾ EE C 226 της 3.8.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Haeger & Schmidt GmbH κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, υπό την ιδιότητα του εκκαθαριστή της Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Υπόθεση C-305/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση της Ρώμης για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές — Άρθρο 4, παράγραφοι 1, 2, 4 και 5 — Εφαρμοστέο δίκαιο ελλείψει επιλογής εκ μέρους των συμβαλλομένων — Σύμβαση παραγγελίας μεταφοράς — Σύμβαση μεταφοράς εμπορευμάτων)

(2014/C 439/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Haeger & Schmidt GmbH

κατά Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, υπό την ιδιότητα του εκκαθαριστή της Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, τελευταία περίοδος, της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενochές, η οποία άνοιξε προς υπογραφή στη Ρώμη στις 19 Ιουνίου 1980, έχει την έννοια ότι η διάταξη αυτή τυγχάνει εφαρμογής επί συμβάσεως παραγγελίας μεταφοράς μόνο σε περίπτωση κατά την οποία το κύριο αντικείμενο της συμβάσεως συνίσταται σε αυτήν καθαυτή τη μεταφορά του οικείου εμπορεύματος, στοιχείο του οποίου η διακρίβωση απόκειται στο αιτούν δικαστήριο.
- 2) Το άρθρο 4, παράγραφος 4, της εν λόγω Συμβάσεως έχει την έννοια ότι το εφαρμοστέο δίκαιο επί συμβάσεως μεταφοράς εμπορευμάτων πρέπει, σε περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατο να καθορισθεί κατ' εφαρμογήν της δευτέρας περιόδου της διατάξεως αυτής, να καθορίζεται βάσει του γενικού κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού, δηλαδή το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση αυτή είναι εκείνο της χώρας με την οποία συνδέεται στενότερα η σύμβαση.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 2, της ίδιας Συμβάσεως έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση κατά την οποία υποστηρίζεται ότι σύμβαση συνδέεται στενότερα με χώρα διαφορετική από εκείνη της οποίας το δίκαιο καθορίζεται ως εφαρμοστέο βάσει του τεκμηρίου της εν λόγω παραγράφου, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να συγκρίνει τους δεσμούς που υφίστανται μεταξύ της συμβάσεως αυτής και αφενός μεν της χώρας της οποίας το δίκαιο καθορίζεται ως εφαρμοστέο βάσει του τεκμηρίου, αφετέρου δε της άλλης εμπλεκόμενης χώρας. Προς τούτο, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων, περιλαμβανομένης της υπάρξεως άλλων συμβάσεων που συνδέονται με την επίμαχη σύμβαση.

⁽¹⁾ ΕΕ C 207 της 20.7.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 [αιτήσεις της Commissione tributaria provinciale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13) κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-344/13 και C-367/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Περιορισμοί — Φορολογική νομοθεσία — Εισοδήματα προερχόμενα από κέρδη σε τυχερά παίγνια — Διαφορετική φορολόγηση των κερδών που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό και εκείνων τα οποία προέρχονται από ημεδαπές επιχειρήσεις)

(2014/C 439/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cristiano Blanco (C-344/13), Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Διατακτικό

Τα άρθρα 52 και 56 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθεσία κράτους μέλους κατά την οποία τα κέρδη από τυχερά παίγνια τα οποία αποκτήθηκαν σε επιχειρήσεις ευρισκόμενες σε άλλα κράτη μέλη υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος, ενώ απαλλάσσονται του ως άνω φόρου παρόμοια εισοδήματα όταν αυτά προέρχονται από επιχειρήσεις ευρισκόμενες εντός της εδαφικής του επικράτειας.

(¹) EE C 260 της 7.9.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) κατά Yesmoke Tobacco SpA

(Υπόθεση C-428/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογικές διατάξεις — Εναρμόνιση των νομοθεσιών — Οδηγίες 95/59/EK και 2011/64/EE — Διάρθρωση και συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά — Καθορισμός ειδικού φόρου καταναλώσεως — Αρχή της θεσπίσεως ενός συντελεστή ειδικού φόρου καταναλώσεως για όλα τα τσιγάρα — Δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν έναν ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως — Τσιγάρα της κατώτερης κατηγορίας τιμής — Εθνική ρύθμιση — Ειδική κατηγορία τσιγάρων — Καθορισμός του ειδικού φόρου καταναλώσεως με συντελεστή 115 %)

(2014/C 439/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

κατά Yesmoke Tobacco SpA

Διατακτικό

Τα άρθρα 7, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 6, της οδηγίας 2011/64/EE του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία δεν προβλέπει τον ίδιο ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως για όλα τα τσιγάρα, αλλά ελάχιστο ειδικό φόρο καταναλώσεως που ισχύει μόνο για τα τσιγάρα με τιμή λιανικής πώλησεως κατώτερη εκείνης των τσιγάρων της πλέον ζητούμενης κατηγορίας τιμής.

(¹) EE C 313 της 26.10.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — Βασιλείο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-429/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Παρατυπίες κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις — Έκδοση της απόφασης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Μη τήρηση της ταχθείσας προθεσμίας — Συνέπειες)

(2014/C 439/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Conte και A. Tokár, επικουρούμενοι από τον J. Rivas Andrés, abogado)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ισπανία κατά Επιτροπής (T-384/10, EU: T:2013:277).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2010) 4147 της Επιτροπής, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής στις ακόλουθες ομάδες σχεδίων: «Υδροδότηση πληθυσμών της υδρολογικής λεκάνης του ποταμού Guadiana στην περιφέρεια Ανδάλου» (2000.ES.16.C.PE.133), «Αποχετευτικά έργα και καθαρισμός στην υδρολογική λεκάνη του ποταμού Γουαδαλκιβίρ: Guadaira, Aljarafe και EE NN PP επί του Γουαδαλκιβίρ» (2000.ES.16.C.PE.066) και «Υδροδότηση στα διαδημοτικά συστήματα των επαρχιών της Γρανάδας και της Μάλαγας» (2002.ES.16.C.PE.061).
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου της Ισπανίας και στα δικαστικά της έξοδα, τόσο στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία όσο και στο πλαίσιο της ανααιρετικής δίκης.

⁽¹⁾ EE C 260 της 7.9.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Unitrading Ltd κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-437/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Είσπραξη των εισαγωγικών δασμών — Καταγωγή των εμπορευμάτων — Αποδεικτικά μέσα — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών)

(2014/C 439/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Unitrading Ltd

κατά Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη θεμελίωση της αποδείξεως της καταγωγής εισαχθέντων εμπορευμάτων, την οποία διεξήγαγαν οι τελωνειακές αρχές βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου, επί των πορισμάτων των αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν από τρίτο, ως προς τα οποία ο εν λόγω τρίτος αρνείται να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, είτε στις τελωνειακές αρχές είτε στον διασαφιστή, και ως εκ τούτου καθίσταται δύσκολο ή αδύνατον να εξακριβωθεί ή να διαμεισθεί η ορθότητα των χρησιμοποιηθέντων πορισμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξετάσει αν τούτο συντρέχει στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 2) Σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν υποθεθεί ότι οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες όσον αφορά τις οικείες αναλύσεις, πρέπει να εκτιμάται βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου το ζήτημα αν οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να κάνουν δεκτή την αίτηση του ενδιαφερομένου να πραγματοποιήσει, με δικά του έξοδα, αναλύσεις στη χώρα την οποία δήλωσε ως χώρα καταγωγής των εμπορευμάτων, όπως επίσης το ζήτημα αν έχει σημασία ότι μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων είχαν διατηρηθεί επί ορισμένο χρόνο, ο δε ενδιαφερόμενος μπορούσε να τα έχει στη διάθεσή του προκειμένου να τα υποβάλει σε έλεγχο σε άλλο εργαστήριο καθώς και, σε καταφατική περίπτωση, το ζήτημα αν οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να ενημερώσουν τον ενδιαφερόμενο ότι διατηρούνται επιμέρους δείγματα και ότι μπορεί να ζητήσει να τεθούν στη διάθεσή του για τους εν λόγω ελέγχους.

⁽¹⁾ EE C 325 της 9.11.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Traum EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-492/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 138, παράγραφος 1 — Απαλλαγές που συνδέονται με ενδοκοινοτικές συναλλαγές — Αποκτών μη καταχωρισμένος ως υποκείμενος στον ΦΠΑ — Υποχρέωση του πωλητή να εξακριβώσει τη γνησιότητα της υπογραφής του αποκτώντος ή του εκπροσώπου του — Αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2014/C 439/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Traum EOOD

κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 138, παράγραφος 1, και 139, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/88/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 2010, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, στη φορολογική αρχή κράτους μέλους να αρνηθεί να αναγνωρίσει δικαίωμα σε απαλλαγή ενδοκοινοτικής παραδόσεως από τον φόρο προστιθέμενης αξίας με την αιτιολογία ότι ο αποκτών δεν ήταν καταχωρισμένος ως υποκείμενος στον φόρο αυτόν εντός άλλου κράτους μέλους και ο προμηθευτής δεν απέδειξε ούτε τη γνησιότητα της υπογραφής την οποία έφεραν τα έγγραφα που προσκομίστηκαν προς στήριξη της δηλώσεως περί απαλλασσομένης του φόρου αυτού παραδόσεως ούτε την εξουσία εκπροσωπήσεως του προσώπου το οποίο υπέγραψε τα έγγραφα αυτά εξ ονόματος του αποκτώντος, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία προς δικαιολόγηση του δικαιώματος φοροαπαλλαγής τα οποία προσκόμισε ο προμηθευτής προς στήριξη της δηλώσεώς του ήταν σύμφωνα με τον προβλεπόμενο από το εθνικό δίκαιο κατάλογο εγγράφων που έπρεπε να προσκομιστούν στην εν λόγω διοικητική αρχή, τα δε έγγραφα αυτά έγιναν σε πρώτη φάση δεκτά από την αρχή αυτή ως δικαιολογούντα την φοροαπαλλαγή, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

- 2) Το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/88, έχει την έννοια ότι παράγει άμεσο αποτέλεσμα, οπότε οι υποκείμενοι στον φόρο μπορούν να το επικαλούνται ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων έναντι του κράτους προκειμένου να τύχουν απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας για ενδοκοινοτική παράδοση.

(¹) EE C 344 της 23.11.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ministerio de Defensa, Navantia SA κατά Concello de Ferrol

(Υπόθεση C-522/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Έννοια του όρου «κρατική ενίσχυση» — Φόρος ακίνητης ιδιοκτησίας επί οικοδομημένων και μη ακινήτων — Φορολογική απαλλαγή)

(2014/C 439/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministerio de Defensa, Navantia SA

κατά Concello de Ferrol

Διατακτικό

Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι ενδέχεται να συνιστά απαγορευμένη δύναμη της διατάξεως αυτής κρατική ενίσχυση ή απαλλαγή από φόρο ακίνητης ιδιοκτησίας ως προς έκταση γης που ανήκει στο Δημόσιο και η χρήση της οποίας έχει παραχωρηθεί σε ιδιωτική επιχείρηση το κεφάλαιο της οποίας κατέχει εξ ολοκλήρου το Δημόσιο και από την οποία η εν λόγω επιχείρηση προσφέρει αγαθά και παρέχει υπηρεσίες που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών σε αγορές ανοικτές στον ανταγωνισμό. Εντούτοις, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εξακριβώσει αν, από το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί, αξιολογούμενων υπό το πρίσμα της ερμηνείας που παρέχει το Δικαστήριο, η εν λόγω φορολογική απαλλαγή μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

(¹) EE C 367 της 14.12.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Douane Advies Bureau Rietveld κατά Hauptzollamt Hannover

(Υπόθεση C-541/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Κλάση 3822 — Έννοια του όρου «αντιδραστήρια διαγνωστικής ή εργαστηρίου» — Δείκτες έκθεσης σε προκαθορισμένη θερμοκρασία αναφοράς)

(2014/C 439/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Douane Advies Bureau Rietveld

κατά Hauptzollamt Hannover

Διατακτικό

Η κλάση 3822 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας, η οποία περιέχεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, της 5ης Οκτωβρίου 2010, έχει την έννοια ότι δεν υπάγονται στην εν λόγω κλάση δείκτες θερμοκρασίας, όπως είναι τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο με την ονομασία, αντιστοίχως, «WarmMark» και «ColdMark», οι οποίοι, μέσω της μεταβολής του χρώματος που οφείλεται στην αλλαγή του όγκου των υγρών που περιέχουν, καταδεικνύουν κατά τρόπο μη αναστρέψιμο, αν μια θερμοκρασία αναφοράς έχει επιτευχθεί.

(¹) ΕΕ C 9 της 11.1.2014

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Hovrätten för västra Sverige (Σουηδία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική δίκη κατά Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

(Υπόθεση C-565/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου — Αποκλεισμός κάθε δυνατότητας των κοινοτικών σκαφών να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στις μαροκινές αλιευτικές ζώνες βάσει αδειας αλιείας εκδοθείσας από τις μαροκινές αρχές χωρίς την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2014/C 439/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Hovrätten för västra Sverige

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ab Ganthi, Fiskeri Ab Nordic

Διατακτικό

Η συμφωνία αλιευτικής σύμπραξης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του Βασιλείου του Μαρόκου, η οποία εγκρίθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΚ) 764/2006 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2006, ιδίως δε το άρθρο 6 αυτής, έχει την έννοια ότι αποκλείει κάθε δυνατότητα των κοινοτικών σκαφών να ασκούν αλιευτικές δραστηριότητες στις μαροκινές αλιευτικές ζώνες βάσει αδειας εκδοθείσας από τις μαροκινές αρχές χωρίς την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(¹) ΕΕ C 15 της 18.1.2014

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — British Telecommunications plc κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Υπόθεση C-620/13 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Κρατική ενίσχυση — Απαλλαγή συνταξιοδοτικού ταμείου από την υποχρέωση καταβολής, για ορισμένους μισθωτούς, εισφοράς σε ταμείο προστασίας των συντάξεων — Επιλεκτικός χαρακτήρας του μέτρου)

(2014/C 439/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: British Telecommunications plc (εκπρόσωποι: J. Holmes, Barrister, H. Legge QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και N. Khan), BT Pension Scheme Trustees Ltd (εκπρόσωποι: J. Derenne και A. Müller-Rappard, δικηγόροι, που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τον M. Farley, solicitor)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η *British Telecommunications plc* και η *BT Pension Scheme Trustees Ltd* καταδικάζονται στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 61 της 1.3.2014

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-641/13 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Δημόσιες συμβάσεις έργων — Οδηγία 93/37/ΕΟΚ — Κριτήρια ανάθεσης — Πείρα από προηγούμενες εργασίες — Κριτήρια ποιοτικής επιλογής)

(2014/C 439/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείον: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και A. Steiblytè)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 31 της 1.2.2014

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Supreme Court (Ιρλανδία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως] — C κατά M

(Υπόθεση C-376/14 PPU) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας — Κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 — Παράνομη κατακράτηση — Συνήθης διαμονή του παιδιού]

(2014/C 439/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C

κατά M

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, σημείο 11, και 11 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 1347/2000, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση μετακίνησης παιδιού βάσει προσωρινά εκτελεστής δικαστικής απόφασης, η οποία εν συνεχεία εξαφανίστηκε με δικαστική απόφαση ορίζουσα ως τόπο διαμονής του παιδιού τον τόπο κατοικίας του πατέρα του στο κράτος μέλος προέλευσης, το δικαστήριο του κράτους μέλους στο οποίο μετακινήθηκε το παιδί, το οποίο επελήφθη αιτήσεως περί επιστροφής του παιδιού, υποχρεούται να διαπιστώσει, εξετάζοντας το σύνολο των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, εάν το παιδί εξακολουθούσε να έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος προέλευσης αμέσως πριν την προβαλλόμενη παράνομη κατακράτηση. Στο πλαίσιο της εξέτασης αυτής, έχει σημασία το γεγονός ότι η δικαστική απόφαση με την οποία επιτράπηκε η μετακίνηση ήταν προσωρινά εκτελεστή και ότι προσβλήθηκε με έφεση.
- 2) Ο κανονισμός 2201/2003 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που η μετακίνηση του παιδιού πραγματοποιήθηκε βάσει προσωρινά εκτελεστής δικαστικής απόφασης, η οποία εν συνεχεία εξαφανίστηκε με δικαστική απόφαση ορίζουσα ως τόπο διαμονής του παιδιού τον τόπο κατοικίας του πατέρα του στο κράτος μέλος προέλευσης, η κατακράτηση του παιδιού εκτός του κράτους μέλους αυτού κατόπιν της δεύτερης δικαστικής απόφασης είναι παράνομη, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 11 του κανονισμού, εφόσον διαπιστωθεί ότι το παιδί είχε ακόμη, αμέσως πριν την κατακράτηση, τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος προέλευσης. Εάν, αντιθέτως, διαπιστωθεί ότι το παιδί δεν είχε πλέον, κατά το συγκεκριμένο χρονικό σημείο, τη συνήθη διαμονή του στο κράτος μέλος προέλευσης, η απόφαση περί απορρίψεως αιτήσεως επιστροφής υποβληθείσας βάσει της εν λόγω διατάξεως λαμβάνεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής των κανόνων του κεφαλαίου III του ίδιου κανονισμού σχετικά με την αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί σε κράτος μέλος.

(¹) EE C 351 της 6.10.2014

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Köln (Γερμανία) στις 31 Ιουλίου 2014 — Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH κατά Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-369/14)

(2014/C 439/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Εναγομένη: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 3, στοιχείο α', καθώς και τα παραρτήματα IA και IB, της οδηγίας 2002/96/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, και/ή τα άρθρα 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', καθώς και τα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2002/19/ΕΚ (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τα απόβλητα ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, την έννοια ότι ενεργοποιητές θυρών (γκαράζ) που λειτουργούν μέσω ηλεκτρικών τάσεων από περίπου 220 V έως 240 V, οι οποίοι προορίζονται για εγκατάσταση μαζί με τη θύρα (γκαράζ) στην τεχνική υποδομή κτιρίου, εμπίπτουν στην έννοια του ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού, ιδίως δε στην έννοια των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών εργαλείων;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Έχουν το παράρτημα IA, σημείο 6, και το παράρτημα IB, σημείο 6, της οδηγίας 2002/96/ΕΚ και/ή το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο β', το παράρτημα I, σημείο 6, το παράρτημα II, σημείο 6, της οδηγίας 2012/19/ΕΕ την έννοια ότι ενεργοποιητές (θυρών γκαράζ), κατά το πρώτο ερώτημα, πρέπει να θεωρούνται ως τμήματα σταθερών βιομηχανικών εργαλείων μεγάλης κλίμακας κατά την έννοια αυτών των διατάξεων;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα και αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/96/ΕΚ και/ή το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2012/19/ΕΕ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ενεργοποιητές (θυρών γκαράζ), κατά το πρώτο ερώτημα, πρέπει να θεωρούνται ως τμήμα άλλου τύπου εξοπλισμού ο οποίος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της σχετικής οδηγίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/96/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ) — Κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής όσον αφορά το άρθρο 9 (ΕΕ L 37, σ. 24).

⁽²⁾ ΕΕ L 197, σ. 38.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Rüsselsheim (Γερμανία) στις 11 Αυγούστου 2014 — Juergen Schneider, Erika Schneider κατά Condor Flugdienst GmbH

(Υπόθεση C-382/14)

(2014/C 439/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Rüsselsheim

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Juergen Schneider, Erika Schneider

Εναγόμενη: Condor Flugdienst GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι έκτακτες περιστάσεις κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού ⁽¹⁾ να αφορούν ευθέως την πτήση για την οποία είχε γίνει η κράτηση;
- 2) Για την περίπτωση που στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση: Πόσες προηγούμενες διαδοχικές πτήσεις του αεροσκάφους που χρησιμοποιείται για την προγραμματισμένη πτήση μπορούν να ληφθούν υπόψη σε ό,τι αφορά τη συνδρομή εκτάκτων περιστάσεων; Υπάρχει χρονικό όριο όσον αφορά τη συνεκτίμηση εκτάκτων περιστάσεων που ανέκυψαν στο πλαίσιο προηγούμενων διαδοχικών πτήσεων; Αν υπάρχει τέτοιο όριο, πώς πρέπει να υπολογίζεται;
- 3) Για την περίπτωση που για τη μεταγενέστερη πτήση λαμβάνονται υπόψη και οι έκτακτες περιστάσεις που ανακύπτουν σε προηγούμενες διαδοχικές πτήσεις: Πρέπει τα εύλογα μέτρα τα οποία οφείλει να λάβει ο πραγματικός αερομεταφορέας κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού να έχουν ως αντικείμενο μόνο την αποτροπή των εκτάκτων περιστάσεων ή και την αποφυγή μιας μεγάλης καθυστέρησης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91, ΕΕ L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 28 Αυγούστου 2014 — Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Υπόθεση C-409/14)

(2014/C 439/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Debreceni Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η περιγραφή του τελωνειακού εμπορεύματος που περιγράφεται ως «Καπνά *light air-cured*», σύμφωνα με τον κωδικό 2401 10 35 ΣΟ του κεφαλαίου 24 «ΚΑΠΝΑ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΑ ΚΑΠΝΟΥ» του κανονισμού (ΕΕ) 861/2010 της Επιτροπής, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾, την έννοια ότι περιλαμβάνει μόνον τα καπνά χωρίς αφαίρεση των μίσχων *air-cured* τα οποία:
 - περιέχουν ολόκληρα τα φύλλα του φυτού,
 - δεν είναι κομμένα, συνθλιμμένα ή συμπιεσμένα,
 - δεν επιδέχονται, πλην της αποξηράνσεως *air-cured*, θεωρούμενης ως είδος «μεταποιήσεως», καμία άλλη μεταποίηση (λόγου χάριν, αφαίρεση των μίσχων, κόψιμο ή συμπίεση των φύλλων),
 - δεν καπνίζονται;
- 2) Έχει ο όρος «τελωνειακό καθεστώς αναστολής», κατά το άρθρο 4, σημείο 6, της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ ⁽²⁾, την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την περίπτωση τελωνειακού εμπορεύματος (προϊόντος υποκείμενου σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης) το οποίο τελεί υπό εξωτερική διαμετακόμιση, προσωρινή εναπόθεση ή τελωνειακή αποταμίευση υπό την κάλυψη συνοδευτικών εγγράφων στα οποία η αναγραφόμενη δασμολογική κλάση είναι ανακριβής (2401 10 35 ΣΟ αντί 2403 10 9000 ΣΟ), αλλά το οικείο κεφάλαιο (κεφάλαιο 24 — καπνά) και όλα τα λοιπά στοιχεία των εν λόγω εγγράφων (αριθμός εμπορευματοκιβωτίου, ποσότητα, καθαρό βάρος) είναι ακριβή, οι δε σφραγίδες δεν έχουν παραβιαστεί;

(Πρέπει δηλαδή να αποσαφηνιστεί κατά πόσον ένα συγκεκριμένο εμπόρευμα μπορεί να τελεί υπό τελωνειακό καθεστώς αναστολής όταν στα έγγραφα που το συνοδεύουν αναγράφεται ορθώς το κεφάλαιο του κοινού δασμολογίου, αλλά η συγκεκριμένη δασμολογική κλάση είναι ανακριβής).
- 3) Έχουν ο όρος «εισαγωγή», κατά το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ, και ο όρος «εισαγωγή υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντων», κατά το άρθρο 4, σημείο 8, της ως άνω οδηγίας, την έννοια ότι περιλαμβάνουν επίσης την περίπτωση διαφοράς μεταξύ της δασμολογικής κλάσεως του πραγματικού εμπορεύματος που τελεί υπό καθεστώς εξωτερικής διαμετακομίσεως και της δασμολογικής κλάσεως που αναγράφεται στα συνοδευτικά του έγγραφα, παρότι, ανεξάρτητα από τη διαφορά αυτή, τόσο η περιγραφή του κεφαλαίου (εν προκειμένω, το κεφάλαιο 24 — καπνά) όσο και η ποσότητα και το καθαρό βάρος του πραγματικού εμπορεύματος συμφωνούν με τα στοιχεία που αναγράφονται στα συνοδευτικά έγγραφα;
- 4) Περιλαμβάνεται στις παρατυπίες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 38 της οδηγίας 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης [και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ], η υπαγωγή ενός εμπορεύματος σε τελωνειακό καθεστώς αναστολής, όταν στα τελωνειακά έγγραφα που το συνοδεύουν περιέχεται ανακριβής περιγραφή ΣΟ, σύμφωνα με το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, ο οποίος τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010;

⁽¹⁾ ΕΕ L 284 της 29.10.2010, σ. 1.

⁽²⁾ Οδηγία 2008/118/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ (ΕΕ L 9 της 14.1.2009, σ. 12).

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 8 Σεπτεμβρίου 2014 — WebMindLicences Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

(Υπόθεση C-419/14)

(2014/C 439/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: WebMindLicences Kft.

Καθή: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του άρθρου 24, παράγραφος 1, και του άρθρου 43, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (στο εξής: οδηγία για τον ΦΠΑ), στο πλαίσιο του προσδιορισμού για σκοπούς ΦΠΑ του προσώπου που παρέχει την υπηρεσία, όταν εξετάζεται κατά πόσον η πράξη έχει αμιγώς εικονικό χαρακτήρα, στερείται πραγματικού οικονομικού και εμπορικού περιεχομένου και στοχεύει αποκλειστικά στην εξασφάλιση φορολογικής ελαφρύνσεως, έχει σημασία, όσον αφορά την ερμηνεία, το γεγονός ότι, στην υπόθεση της κύριας δίκης, ο διαχειριστής και κύριος του 100 % της δικαιοπαρόχου εμπορικής εταιρείας είναι το φυσικό πρόσωπο που δημιούργησε την τεχνογνωσία, η οποία εξάλλου παραχωρείται μέσω της εν λόγω συμβάσεως παραχωρήσεως άδειας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, έχει σημασία στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του άρθρου 24, παράγραφος 1, και του άρθρου 43 της οδηγίας για τον ΦΠΑ και της διαπιστώσεως καταχρηστικής πρακτικής, έχει σημασία το γεγονός ότι το εν λόγω φυσικό πρόσωπο ασκεί ή μπορεί να ασκεί άτυπα επιρροή στον τρόπο εκμεταλλεύσεως της δικαιοδόχου εμπορικής εταιρείας και στις αποφάσεις της εν λόγω επιχειρήσεως; Για την εν λόγω ερμηνεία, είναι λυσιτελής το γεγονός ότι ο δημιουργός της τεχνογνωσίας συμμετέχει ή μπορεί να συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα, ασκώντας δραστηριότητα συμβούλου ή παρέχοντας συμβουλές σχετικά με την ανάπτυξη και την εκμετάλλευση της τεχνογνωσίας, στη λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων οι οποίες αφορούν την παροχή της υπηρεσίας που βασίζεται στην εν λόγω τεχνογνωσία;
- 3) Στην υπόθεση της κύριας δίκης και λαμβάνοντας υπόψη το δεύτερο ερώτημα, όσον αφορά τον προσδιορισμό για σκοπούς ΦΠΑ του προσώπου που παρέχει την υπηρεσία, εκτός από την εξέταση της υποκείμενης συμβατικής πράξεως, είναι λυσιτελής το γεγονός ότι ο δημιουργός της τεχνογνωσίας, ως φυσικό πρόσωπο, ασκεί επιρροή, και συγκεκριμένα καθοριστική επιρροή, ή παρέχει οδηγίες σχετικά με τον τρόπο παροχής της υπηρεσίας που βασίζεται στην εν λόγω τεχνογνωσία;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, ποια είναι κατά τον καθορισμό της εκτάσεως της εν λόγω επιρροής και των εν λόγω οδηγιών, τα στοιχεία ή τα κριτήρια που μπορούν να ληφθούν υπόψη για να διαπιστωθεί ότι [ο δημιουργός της τεχνογνωσίας] ασκεί καθοριστική επιρροή στην παροχή της υπηρεσίας, το δε πραγματικό οικονομικό περιεχόμενο της υποκείμενης πράξεως ήταν υπέρ της δικαιοπαρόχου επιχειρήσεως;
- 5) Στην υπόθεση της κύριας δίκης, όταν εξετάζεται η εξασφάλιση της φορολογικής ελαφρύνσεως, έχει σημασία κατά την ανάλυση των σχέσεων των οικονομικών φορέων και των προσώπων τα οποία αφορά η πράξη το γεγονός ότι οι υποκείμενοι στον φόρο οι οποίοι έλαβαν μέρος στην επίμαχη πράξη, με σκοπό τη φοροαποφυγή, ήσαν νομικά πρόσωπα, όταν η φορολογική αρχή κράτους μέλους θεωρεί ότι φυσικό πρόσωπο λαμβάνει τις στρατηγικές και επιχειρησιακές αποφάσεις εκμεταλλεύσεως [της τεχνογνωσίας]; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να ληφθεί υπόψη το κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου το φυσικό πρόσωπο έλαβε τις εν λόγω αποφάσεις; Υπό συνθήκες, όπως οι υπό κρίση, εάν διαπιστωθεί ότι δεν είναι καθοριστικής σημασίας η συμβατική θέση των μερών, έχει σημασία για την ερμηνεία το γεγονός ότι η διαχείριση των τεχνικών μέσων, των ανθρώπινων πόρων και των χρηματοοικονομικών πράξεων που απαιτούνται για την παροχή της επίμαχης υπηρεσίας που βασίζεται στο Διαδίκτυο αποτελεί ευθύνη των υπεργολάβων;
- 6) Εάν διαπιστωθεί ότι οι ρήτρες της συμβάσεως παραχωρήσεως άδειας δεν έχουν πραγματικό οικονομικό περιεχόμενο, συνεπάγεται ο εκ νέου χαρακτηρισμός των συμβατικών ρητρών και η επαναφορά της καταστάσεως η οποία θα υπήρχε απουσία της πράξης, στην οποία συνίσταται η καταχρηστική πρακτική, ότι η φορολογική αρχή του κράτους μέλους μπορεί επομένως να καθορίσει διαφορετικά το κράτος μέλος παροχής της υπηρεσίας και, ως εκ τούτου, τον τόπο στον οποίο ο φόρος είναι απαιτητός, ακόμη και όταν η δικαιοδόχος επιχείρηση εκπλήρωσε τις φορολογικές υποχρεώσεις της στο κράτος μέλος εγκαταστάσεώς της σύμφωνα με τις κατά νόμο απαιτήσεις του εν λόγω κράτους μέλους;
- 7) Έχουν το άρθρο 49 ΣΛΕΕ και το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι αντίκειται σε αυτά και ενδέχεται να συνιστά κατάχρηση της ελευθερίας εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών συμβατική διευθέτηση, όπως αυτή της κύριας δίκης, σύμφωνα με την οποία επιχείρηση, υποκείμενη στον φόρο σε ένα κράτος μέλος, μεταβιβάζει μέσω συμβάσεως παραχωρήσεως άδειας σε άλλη επιχείρηση, υποκείμενη στον φόρο σε άλλο κράτος μέλος, την τεχνογνωσία για την παροχή υπηρεσιών με περιεχόμενο για ενήλικους μέσω τεχνολογίας διαδραστικής επικοινωνίας βασισμένης στο Διαδίκτυο και το δικαίωμα χρήσεώς της, υπό συνθήκες στις οποίες ο ΦΠΑ της ούτως μεταβιβασθείσας υπηρεσίας είναι ευνοϊκότερος στο κράτος μέλος στο οποίο η δικαιοδόχος επιχείρηση έχει την έδρα της;

- 8) Υπό συνθήκες, όπως οι υπό κρίση, ποια σημασία πρέπει να αποδοθεί, πέραν της φορολογικής ελαφρύνσεως που μπορεί τυχόν να επιτευχθεί, στις εμπορικές παραμέτρους τις οποίες έλαβε υπόψη της η δικαιούχος επιχείρηση; Στο πλαίσιο αυτό, ειδικότερα, έχει σημασία για την ερμηνεία το γεγονός ότι ο κύριος του 100 % και διαχειριστής της δικαιούχου εμπορικής εταιρείας είναι το φυσικό πρόσωπο που δημιούργησε αρχικώς την τεχνολογία;
- 9) Κατά την εξέταση της καταχρηστικής συμπεριφοράς, μπορούν να ληφθούν υπόψη περιστάσεις παρόμοιες με αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, όπως τα τεχνικά στοιχεία και τα σχετικά με την υποδομή στοιχεία τα οποία απαιτούνται για την αρχική προώθηση και την εκτέλεση της υπηρεσίας που αποτελεί αντικείμενο της επίμαχης πράξεως καθώς και οι υποδομές και οι ανθρώπινοι πόροι που διαθέτει η δικαιούχος επιχείρηση για την παροχή της επίμαχης υπηρεσίας και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποια είναι η σημασία τους;
- 10) Βάσει των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως, έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 24, παράγραφος 1, το άρθρο 43 και το άρθρο 273, της οδηγίας για τον ΦΠΑ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 325 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι, για την πραγματική εκτέλεση της υποχρέωσης των κρατών μελών της Ένωσης να εισπράττουν πραγματικά και εμπρόθεσμα το συνολικό ποσό του ΦΠΑ και για την αποφυγή της απώλειας των δημοσιονομικών εσόδων που συνεπάγονται η φοροδιαφυγή και η φοροαποφυγή μεταξύ των συνόρων των κρατών μελών, σε περίπτωση συμβάσεως παροχής υπηρεσιών και με σκοπό τον προσδιορισμό του προσώπου που παρέχει την υπηρεσία, η φορολογική αρχή του κράτους μέλους νομιμοποιείται, κατά την αποδεικτική φάση της φορολογικής διοικητικής διαδικασίας και με σκοπό την αποσαφήνιση των πραγματικών περιστατικών, να δεχθεί στοιχεία, πληροφορίες και αποδεικτικά μέσα, και, επομένως, αρχεία παρακολούθησεως, τα οποία αποκτήθηκαν εν αγνοία του υποκειμένου στον φόρο από το ανακριτικό όργανο της φορολογικής αρχής στο πλαίσιο διαδικασίας ποινικού χαρακτήρα, να τα χρησιμοποιήσει και να θεμελιώσει σε αυτά την εκτίμησή της όσον αφορά τις φορολογικές συνέπειες, και ότι, από την πλευρά του, το διοικητικό δικαστήριο, το οποίο επιλαμβάνεται της προσφυγής κατά της αποφάσεως της φορολογικής αρχής του κράτους μέλους, μπορεί να εκτιμήσει τα εν λόγω στοιχεία στο πλαίσιο των αποδείξεων, κατά την εξέταση της νομιμότητάς της;
- 11) Βάσει των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως, έχουν το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', το άρθρο 24, παράγραφος 1, το άρθρο 43 και το άρθρο 273, της οδηγίας για τον ΦΠΑ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και το άρθρο 325 ΣΛΕΕ, την έννοια ότι, για την πραγματική εκπλήρωση της υποχρέωσης των κρατών μελών της Ένωσης να εισπράττουν πραγματικά και εμπρόθεσμα το συνολικό ποσό του ΦΠΑ, δηλαδή για την υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στον υποκείμενο στον φόρο, το περιθώριο που αναγνωρίζεται για τη χρήση των μέσων που διαθέτει η φορολογική αρχή του κράτους μέλους περιλαμβάνει τη δυνατότητα της εν λόγω αρχής να χρησιμοποιεί τα αποδεικτικά μέσα τα οποία συλλέχθηκαν αρχικώς για ποινική διαδικασία με σκοπό την καταστολή συμπεριφορών φοροαποφυγής, ακόμη και όταν το εθνικό δίκαιο δεν επιτρέπει τη συλλογή πληροφοριών εν αγνοία του ενδιαφερομένου στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας για την καταστολή συμπεριφορών φοροαποφυγής, ή την εξάρτα στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας από εγγυήσεις οι οποίες δεν προβλέπονται στη φορολογική διοικητική διαδικασία, αναγνωρίζοντας ταυτόχρονα στη διοικητική αρχή τη δυνατότητα να ενεργεί σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης εκτιμήσεως των αποδείξεων;
- 12) Απαγορεύει το άρθρο 8, παράγραφος 2, της ΕΣΔΑ, σε συνδυασμό με το άρθρο 52, παράγραφος 2, του Χάρτη, την αναγνώριση στη φορολογική αρχή του κράτους μέλους της αρμοδιότητας που αναφέρεται στο δέκατο και στο ενδέκατο ερώτημα ανωτέρω ή, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, μπορεί να θεωρηθεί δικαιολογημένη, για την καταπολέμηση της φοροαποφυγής, η χρήση στο πλαίσιο φορολογικής διοικητικής διαδικασίας των συμπερασμάτων που συνάγονται από τα στοιχεία που συλλέχθηκαν εν αγνοία του ενδιαφερομένου, με σκοπό την πραγματική είσπραξη του φόρου για την «οικονομική ευημερία της χώρας»;
- 13) Στο μέτρο που από την απάντηση στο δέκατο και στο δωδέκατο ερώτημα συνάγεται ότι η φορολογική αρχή του κράτους μέλους μπορεί να χρησιμοποιήσει τέτοια αποδεικτικά μέσα στη διοικητική διαδικασία, υπέχει η φορολογική αρχή του κράτους μέλους, για τη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως και του δικαιώματος υπερασπίσεως σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 7, 8, 41 και 48 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, απόλυτη υποχρέωση ακρόασεως του υποκειμένου στον φόρο κατά τη διοικητική διαδικασία, παροχής προσβάσεως στα συμπεράσματα που συνάγονται από τα στοιχεία που συλλέχθηκαν εν αγνοία του και σεβασμού του σκοπού συλλογής των στοιχείων που προέκυψαν από τα εν λόγω αποδεικτικά μέσα, ή, στην τελευταία αυτή περίπτωση, το γεγονός ότι τα στοιχεία που συλλέχθηκαν εν αγνοία του ενδιαφερομένου προορίζονται αποκλειστικά για έρευνα ποινικού χαρακτήρα απαγορεύει ευθύς εξαρχής τη χρήση των εν λόγω αποδεικτικών μέσων;
- 14) Εάν συλλεγούν και χρησιμοποιηθούν αποδεικτικά στοιχεία κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 7, 8, 41 και 48 του Χάρτη, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, συνάδει με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής εθνική ρύθμιση κατά την οποία ένδικη προσφυγή κατά της διαδικαστικής νομιμότητας αποφάσεων εκδοθεισών σε φορολογικές υποθέσεις μπορεί να ευδοκιμήσει και να οδηγήσει στην ακύρωση της αποφάσεως μόνον εάν, ανάλογα με τις περιστάσεις της υποθέσεως, υφίσταται συγκεκριμένη πιθανότητα η προσβαλλόμενη απόφαση να ήταν διαφορετική απουσία της δικονομικής παραβάσεως και εάν, επιπλέον, η εν λόγω παράβαση επηρέασε την ουσιαστική νομική θέση της προσφεύγουσας, ή οι τελεσθείσες δικονομικές παραβάσεις πρέπει να ληφθούν υπόψη σε ένα ευρύτερο πλαίσιο, ανεξάρτητα από την επιρροή που ασκεί στην έκβαση της διαδικασίας η δικονομική παράβαση που αντικείται στις διατάξεις του Χάρτη;

- 15) Επιβάλλει η αποτελεσματική εφαρμογή του άρθρου 47 του Χάρτη, σε διαδικαστική κατάσταση όπως η υπό κρίση, να μπορεί το διοικητικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται της προσφυγής κατά της διοικητικής απόφασης της φορολογικής αρχής του κράτους μέλους να ελέγχει τη νομιμότητα της αποκτήσεως των αποδεικτικών στοιχείων που συλλέχθηκαν για ποινικό σκοπό και εν αγνοία του ενδιαφερομένου στο πλαίσιο διαδικασίας ποινικού χαρακτήρα, ιδίως όταν ο υποκείμενος στον φόρο κατά του οποίου κινήθηκε παράλληλα η διοικητική διαδικασία δεν γνωρίζει τα εν λόγω στοιχεία ούτε μπόρεσε να αμφισβητήσει δικαστικά τη νομιμότητά τους;
- 16) Λαμβάνοντας επίσης υπόψη το έκτο ερώτημα, έχει ο κανονισμός (ΕΕ) 904/2010 ⁽²⁾ του Συμβουλίου, για τη διοικητική συνεργασία και την καταπολέμηση της απάτης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας, ιδίως υπό το πρίσμα της έβδομης αιτιολογικής σκέυσεως, κατά την οποία, προκειμένου για την είσπραξη του οφειλόμενου φόρου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεργάζονται προκειμένου να διασφαλιστεί ότι ο ΦΠΑ υπολογίζεται ορθά και, συνεπώς, κάθε κράτος μέλος πρέπει να ελέγχει όχι μόνο την ορθή εφαρμογή του φόρου που οφείλεται στη δική του επικράτεια, αλλά θα πρέπει επίσης και να συνεργάζεται με τα άλλα κράτη μέλη, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του φόρου που μολονότι σχετίζεται με δραστηριότητα ασκηθείσα στην επικράτειά του, αλλά είναι πληρωτέος σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος, την έννοια ότι, σε πραγματική κατάσταση όπως η υπό κρίση, η φορολογική αρχή του κράτους μέλους που εντοπίζει τη φορολογική οφειλή οφείλει να απευθύνει αίτηση στη φορολογική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο ο υποκείμενος στον φόρο υποβλήθηκε σε φορολογικό έλεγχο και εκπλήρωσε την υποχρέωσή του περί πληρωμής του φόρου;
- 17) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δέκατο έκτο ερώτημα, εάν ασκηθεί ένδικη προσφυγή και διαπιστωθεί η έλλειψη διαδικαστικής νομιμότητας των αποφάσεων της φορολογικής αρχής του κράτους μέλους εκ του λόγου τούτου, δηλαδή λόγω μη συλλογής πληροφοριών και μη υποβολής αιτήσεως ενώπιον των αρμόδιων αρχών άλλου κράτους μέλους, ποιο μέτρο πρέπει να επιβάλει το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της προσφυγής κατά των αποφάσεων της φορολογικής αρχής του κράτους μέλους, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τα όσα αναφέρονται στο δέκατο τέταρτο ερώτημα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 268, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 15 Δεκεμβρίου 2014 — Fazenda Pública κατά Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, SA

(Υπόθεση C-423/14)

(2014/C 439/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Fazenda Pública

Εφεσίβλητη: Beiragás — Companhia de Gás das Beiras, SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στο δικαίωμα της Ένωσης και, ιδίως, στο άρθρο 78, στοιχείο α' της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ⁽¹⁾ πρακτική κατά την οποία το καταβληθέν από διανομέα φυσικού αερίου τέλος χρήσεως υπεδάφους μετακυλιείται στον τελικό καταναλωτή, αυτοτελώς και ανεξαρτήτως της τιμής που καταβάλλει ο δεύτερος για το αέριο που καταναλώνει, ήτοι χωρίς να ενσωματώνεται στην εν λόγω τιμή;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, τίθεται το εξής προδικαστικό ερώτημα:

- 2) Προσκρούει στο δικαίωμα της Ένωσης και, ιδίως, στα άρθρα 73 έως 79 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ ο μη συνυπολογισμός στη βάση επιβολής του ΦΠΑ του καταβληθέντος από διανομέα φυσικού αερίου τέλους χρήσεως υπεδάφους, σε περίπτωση που το τέλος αυτό μετακυλιείται στον τελικό καταναλωτή, αυτοτελώς και ανεξαρτήτως της τιμής που καταβάλλει ο δεύτερος για το αέριο που καταναλώνει;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας όσον αφορά τυποποιημένη δήλωση, ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 15 Σεπτεμβρίου 2014 — Jácint Gábor Balogh κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-424/14)

(2014/C 439/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Jácint Gábor Balogh

Καθής: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατή με την υποχρέωση υποβολής δηλώσεως ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 213, παράγραφος 1, και στο άρθρο 214, παράγραφος 1, της οδηγίας για τον ΦΠΑ ⁽¹⁾, η ουγγρική εθνική πρακτική η οποία υποχρεώνει τους ιδιώτες οι οποίοι —εντός του ορίου της προσωπικής απαλλαγής από τον ΦΠΑ— δεν επιθυμούν να ασκήσουν δραστηριότητα υποκείμενη στον ΦΠΑ να υποβάλουν δήλωση ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας;
- 2) Μπορεί η φορολογική αρχή να επιβάλει κυρώσεις, επ' ευκαιρία εκ των υστέρων ελέγχου, για τη μη υποβολή δηλώσεως ασκήσεως επαγγελματικής δραστηριότητας εντός του ορίου της προσωπικής απαλλαγής;
- 3) Μπορεί η φορολογική αρχή, επ' ευκαιρία εκ των υστέρων ελέγχου, να υπεισέλθει στο δικαίωμα επιλογής του ιδιώτη και μπορεί, παραβιάζοντας την αρχή της δίκαιης δίκης, να αποκλείσει τη δυνατότητα του ιδιώτη να επιλέξει την προσωπική απαλλαγή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 — Kreis Warendorf κατά Ibrahim Alo

(Υπόθεση C-443/14)

(2014/C 439/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Kreis Warendorf

Αναρρεσίβλητος: Ibrahim Alo

Μετέχων στη διαδικασία: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί ο όρος κατά τον οποίο η δυνατότητα επιλογής του τόπου κατοικίας περιορίζεται εδαφικώς εντός συγκεκριμένης περιοχής (κοινότητα, επαρχία, περιφέρεια) περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κατ' άρθρο 33 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ⁽¹⁾, ενόσω ο αλλοδαπός κατά τα λοιπά είναι ελεύθερος να κυκλοφορεί και να διαμένει προσωρινά στην επικράτεια του κράτους μέλους;

- 2) Συμβιβάζεται με το άρθρο 33 και/ή το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ο όρος περί του τόπου κατοικίας ο οποίος επιβάλλεται σε πρόσωπα υπό καθεστώς επικουρικής προστασίας, όταν βασίζεται στην επιδίωξη κατάλληλου επιμερισμού των δημόσιων καθηκόντων κοινωνικής πρόνοιας μεταξύ των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων εντός της επικράτειας;
- 3) Συμβιβάζεται με το άρθρο 33 και/ή το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ο όρος περί του τόπου κατοικίας ο οποίος επιβάλλεται σε πρόσωπα υπό καθεστώς επικουρικής προστασίας, όταν βασίζεται σε λόγους μεταναστευτικής πολιτικής ή πολιτικής περί κοινωνικής ενσωματώσεως, όπως επί παραδείγματι για να αποτραπεί η υποβάθμιση περιοχών λόγω της μαζικής εγκαταστάσεως αλλοδαπών σε συγκεκριμένες κοινότητες ή επαρχίες; Στο πλαίσιο αυτό, αρκεί η αφηρημένη επίκληση λόγων μεταναστευτικής πολιτικής ή πολιτικής περί κοινωνικής ενσωματώσεως ή πρέπει να διαπιστώνεται η ύπαρξη συγκεκριμένων τέτοιων λόγων;

(¹) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337, σ. 9).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις
25 Σεπτεμβρίου 2014 — Amira Osso κατά Region Hannover**

(Υπόθεση C-444/14)

(2014/C 439/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρίουσα: Amira Osso

Αναρρεσίβλητη: Region Hannover

Μετέχων στη διαδικασία: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί ο όρος κατά τον οποίο η δυνατότητα επιλογής του τόπου κατοικίας περιορίζεται εδαφικώς εντός συγκεκριμένης περιοχής (κοινότητα, επαρχία, περιφέρεια) περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κατ' άρθρο 33 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ (¹), ενόσω ο αλλοδαπός κατά τα λοιπά είναι ελεύθερος να κυκλοφορεί και να διαμένει προσωρινά στην επικράτεια του κράτους μέλους;
- 2) Συμβιβάζεται με το άρθρο 33 και/ή το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ο όρος περί του τόπου κατοικίας ο οποίος επιβάλλεται σε πρόσωπα υπό καθεστώς επικουρικής προστασίας, όταν βασίζεται στην επιδίωξη κατάλληλου επιμερισμού των δημόσιων καθηκόντων κοινωνικής πρόνοιας μεταξύ των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων εντός της επικράτειας;
- 3) Συμβιβάζεται με το άρθρο 33 και/ή το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ο όρος περί του τόπου κατοικίας ο οποίος επιβάλλεται σε πρόσωπα υπό καθεστώς επικουρικής προστασίας, όταν βασίζεται σε λόγους μεταναστευτικής πολιτικής ή πολιτικής περί κοινωνικής ενσωματώσεως, όπως επί παραδείγματι για να αποτραπεί η υποβάθμιση περιοχών λόγω της μαζικής εγκαταστάσεως αλλοδαπών σε συγκεκριμένες κοινότητες ή επαρχίες; Στο πλαίσιο αυτό, αρκεί η αφηρημένη επίκληση λόγων μεταναστευτικής πολιτικής ή πολιτικής περί κοινωνικής ενσωματώσεως ή πρέπει να διαπιστώνεται η ύπαρξη συγκεκριμένων τέτοιων λόγων;

(¹) Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) στις 25 Σεπτεμβρίου 2014 — Seusen Sume κατά Landkreis Stade

(Υπόθεση C-445/14)

(2014/C 439/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρίουσα: Seusen Sume

Αναρρεσίβλητη: Landkreis Stade

Μετέχων στη διαδικασία: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποτελεί ο όρος κατά τον οποίο η δυνατότητα επιλογής του τόπου κατοικίας περιορίζεται εδαφικώς εντός συγκεκριμένης περιοχής (κοινότητα, επαρχία, περιφέρεια) περιορισμό της ελεύθερης κυκλοφορίας κατ' άρθρο 33 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ⁽¹⁾, ενόσω ο αλλοδαπός κατά τα λοιπά είναι ελεύθερος να κυκλοφορεί και να διαμένει προσωρινά στην επικράτεια του κράτους μέλους;
- 2) Συμβιβάζεται με το άρθρο 33 και/ή το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ο όρος περί του τόπου κατοικίας ο οποίος επιβάλλεται σε πρόσωπα υπό καθεστώς επικουρικής προστασίας, όταν βασίζεται στην επιδίωξη κατάλληλου επιμερισμού των δημόσιων καθηκόντων κοινωνικής πρόνοιας μεταξύ των κατά περίπτωση αρμόδιων φορέων εντός της επικράτειας;
- 3) Συμβιβάζεται με το άρθρο 33 και/ή το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ ο όρος περί του τόπου κατοικίας ο οποίος επιβάλλεται σε πρόσωπα υπό καθεστώς επικουρικής προστασίας, όταν βασίζεται σε λόγους μεταναστευτικής πολιτικής ή πολιτικής περί κοινωνικής ενσωματώσεως, όπως επί παραδείγματι για να αποτραπεί η υποβάθμιση περιοχών λόγω της μαζικής εγκαταστάσεως αλλοδαπών σε συγκεκριμένες κοινότητες ή επαρχίες; Στο πλαίσιο αυτό, αρκεί η αφηρημένη επίκληση λόγων μεταναστευτικής ή πολιτικής περί κοινωνικής ενσωματώσεως ή πρέπει να διαπιστώνεται η ύπαρξη συγκεκριμένων τέτοιων λόγων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337, σ. 9).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Ισπανία) στις 2 Οκτωβρίου 2014 — Manuel Orrego Arias κατά Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Υπόθεση C-456/14)

(2014/C 439/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Manuel Orrego Arias

Καθή: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, της οδηγίας 2001/40/ΕΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, ειδικότερα δε η φράση «αξιόποινη πράξη επισύρουσα στερητική της ελευθερίας ποινή ενός τουλάχιστον έτους», η οποία απαντά στην εν λόγω διάταξη, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αναφέρεται στην αφηρημένα απειλούμενη ποινή για το οικείο αδίκημα ή αντιθέτως στη συγκεκριμένη ποινή φυλακίσεως η οποία επιβλήθηκε στον καταδικασθέντα και, κατά συνέπεια, πρέπει η απόφαση κράτους μέλους να απομακρύνει υπήκοο τρίτης χώρας καταδικασθέντα σε ποινή στερητική της ελευθερίας οκτώ μηνών να αναγνωριστεί από τα λοιπά κράτη μέλη;

(¹) Οδηγία 2001/40/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομάκρυνσης υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 149, σ. 34).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale ordinario di Cagliari (Ιταλία) στις 2 Οκτωβρίου 2014 — Ποινική δίκη κατά Claudia Concu, Isabella Melis

(Υπόθεση C-457/14)

(2014/C 439/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Cagliari

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Claudia Concu, Isabella Melis

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές τις οποίες έχει θέσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [C-72/10 και C-77/10], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαγορεύουν την προκήρυξη διαγωνισμού για την ανάθεση συμβάσεων παραχωρήσεως διάρκειας μικρότερης από τη διάρκεια των συμβάσεων που είχαν ανατεθεί κατά το παρελθόν, εφόσον ο διαγωνισμός προκηρύσσεται προκειμένου να θεραπευθούν οι συνέπειες που προκλήθηκαν από τον παράνομο αποκλεισμό ορισμένων επιχειρήσεων από τους διαγωνισμούς;
- 2) Πρέπει τα άρθρα 49 επ. και 56 επ. ΣΛΕΕ, καθώς και οι αρχές τις οποίες έχει θέσει το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την προαναφερθείσα απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2012 [C-72/10 και C-77/10], να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να χρησιμοποιηθεί η απαίτηση αναδιοργάνωσης του συστήματος μέσω χρονικής ευθυγραμμίσεως της λήξεως των συμβάσεων παραχωρήσεως ως κατάλληλη αιτιολογία για την περιορισμένη διάρκεια των συμβάσεων παραχωρήσεως που προκηρύσσονται σε σχέση με τη διάρκεια των συμβάσεων που είχαν ανατεθεί κατά το παρελθόν;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) στις 8 Οκτωβρίου 2014 — Asparuhovo Lake Investment Company OOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Υπόθεση C-463/14)

(2014/C 439/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Καθού: Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 24, παράγραφος 1, και το άρθρο 25, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112 ⁽¹⁾ να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο όρος «υπηρεσία» καταλαμβάνει και τις περιπτώσεις συνδρομητικών συμβάσεων για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, όπως αυτές που αποτελούν το αντικείμενο της κύριας δίκης, στο πλαίσιο των οποίων ο παρέχων, ο οποίος διαθέτει εξειδικευμένο προσωπικό για την παροχή των υπηρεσιών, τίθεται στη διάθεση του εντολέως για τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης και αναλαμβάνει την υποχρέωση να παραλείπει τη σύναψη συμβάσεων παρεμφερούς αντικειμένου με ανταγωνιστές του εντολέως;
- 2) Πρέπει το άρθρο 64, παράγραφος 1, και το άρθρο 63 της οδηγίας 2006/112 να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η γενεσιουργός αιτία του φόρου στις περιπτώσεις των συνδρομητικών συμβάσεων για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών επέρχεται άμα τη λήξη της περιόδου για την οποία συμφωνήθηκε η πληρωμή, χωρίς να ασκεί συναφώς επιρροή εάν και πόσο συχνά ο εντολέας έκανε χρήση των υπηρεσιών για την παροχή των οποίων ο σύμβουλος παρέμενε στη διάθεση του εντολέως;
- 3) Πρέπει το άρθρο 62, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/112 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο παρέχων υποστηρικτικές υπηρεσίες στο πλαίσιο συνδρομητικής σύμβασης υποχρεούται να χρεώνει ΦΠΑ για τις υπηρεσίες άμα τη λήξη της περιόδου για την οποία συμφωνήθηκε η πληρωμή συνδρομής ή η υποχρέωση αυτή γεννάται μόνον όταν ο εντολέας έκανε χρήση των υπηρεσιών του συμβούλου κατά την αντίστοιχη φορολογική περίοδο;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Οκτωβρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Δανίας

(Υπόθεση C-468/14)

(2014/C 439/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Clausen και C. Cattabriga)

Καθού: Βασίλειο της Δανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Δανίας, εξακολουθώντας να επιτρέπει την πώληση προϊόντων καπνού που λαμβάνεται από το στόμα (snus), κατά παράβαση του άρθρου 8, από κοινού με το άρθρο 2, σημείο 4, της οδηγίας 2001/37/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουνίου 2001, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το Βασίλειο της Δανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8 της οδηγίας 2001/37/ΕΚ απαγορεύοντας απλώς την πώληση στη Δανία προϊόντων καπνού που λαμβάνεται από το στόμα (snus), σε φακελάκια μίας δόσης ή σε πορώδη φακελάκια, και όχι την πώληση προϊόντων καπνού που λαμβάνεται από το στόμα (snus). Το Βασίλειο της Δανίας δεν αμφισβήτησε ότι η νομοθεσία του δεν συνάδει προς το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά την απαγόρευση της κυκλοφορίας στην αγορά προϊόντων καπνού που λαμβάνεται από το στόμα, σχέδιο νόμου περί απόλυτης απαγορεύσεως της κυκλοφορίας στη δανική αγορά προϊόντων καπνού που λαμβάνεται από το στόμα απορρίφθηκε από το Δανικό Κοινοβούλιο (Folketing).

Το Βασίλειο της Δανίας δεν ανέλαβε νέες δεσμεύσεις για τη σύγκλιση της δανικής νομοθεσίας προς το δίκαιο της Ένωσης. Επομένως, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι το Βασίλειο της Δανίας εξακολουθεί να μην εκπληρώνει τις υποχρεώσεις τις οποίες υπέχει από το άρθρο 8, από κοινού με το άρθρο 2, σημείο 4.

⁽¹⁾ ΕΕ L 194, σ. 26.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2014 — Technische Universität Dresden κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-29/11) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Πρόγραμμα κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας — Σύμβαση χρηματοδότησεως σχεδίου — Προσφυγή ακυρώσεως — Χρεωστικό σημείωμα — Συμβατική φύση της διαφοράς — Πράξη μη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο — Αναχαρακτηρισμός της προσφυγής — Επιλέξιμες δαπάνες)

(2014/C 439/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Technische Universität Dresden (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Brüggem, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Bogensberger και D. Calciu, στη συνέχεια, M. Bogensberger και F. Moro, επικουρούμενοι από τους R. Van der Hout και A. Köhler, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτηση ακυρώσεως του χρεωστικού σημειώματος με αριθμό 3241011712, που εξέδωσε η Επιτροπή στις 4 Νοεμβρίου 2010, για την επιστροφή του ποσού των 55 377,62 ευρώ το οποίο καταβλήθηκε στην προσφεύγουσα ως χρηματοδοτική συνδρομή σχεδίου στο πλαίσιο του προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (2003-2008).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Οι δαπάνες προσωπικού που αφορούν την Η. ποσού 56,76 ευρώ, οι δαπάνες μετακίνησης ποσού 1 354,08 ευρώ και οι δαπάνες για παροχή υπηρεσιών ποσού 351,82 ευρώ, τις οποίες διενήργησε το Technische Universität Dresden στο πλαίσιο της εκτελέσεως της συμβάσεως με αριθμό 2003114 (SI2.377438), όσον αφορά τη χρηματοδότηση του σχεδίου «Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants — Coordinating Party (LiS)» στο πλαίσιο του προγράμματος κοινοτικής δράσης στον τομέα της δημόσιας υγείας (2003-2008), είναι επιλέξιμες, οπότε η σχετική με τα ποσά αυτά απαίτηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που απορρέει από το χρεωστικό σημείωμα 3241011712, της 4ης Νοεμβρίου 2010, είναι αβάσιμη.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Το Technische Universität Dresden καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 80 της 12.3.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2014 — Grau Ferrer κατά ΓΕΕΑ — Rubio Ferrer (Bugui va)

(Υπόθεση T-543/12) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Bugui va — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα Bugui και προγενέστερο κοινοτικό εικονιστικό σήμα BUGUI — Σχετικός λόγος μη καταχωρίσεως — Απόρριψη της ανακοπής — Άρθρο 76, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ύπαρξη προγενέστερου σήματος — Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν προς στήριξη της ανακοπής ενώπιον του τμήματος προσφυγών — Εξουσία εκτιμήσεως του τμήματος προσφυγών — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν αλλοιώνουν τον διακριτικό χαρακτήρα)

(2014/C 439/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: S. Palmero Cabezas και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνοντες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Ισπανία) και Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (εκπρόσωπος: A. Cañizares Doménech, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Οκτωβρίου 2012 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 274/2011-4 και R 520/2011-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, Xavier Grau Ferrer και, αφετέρου, Juan Cándido Rubio Ferrer και Alberto Rubio Ferrer

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 11ης Οκτωβρίου 2012 (συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 274/2011-4 και R 520/2011-4).
- 2) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε ο Xavier Grau Ferrer.
- 3) Οι Juan Cándido Rubio Ferrer και Alberto Rubio Ferrer φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 55 της 23.2.2013

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2014 — Holistic Innovation Institute κατά REA

(Υπόθεση T-706/14 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Έργα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα της έρευνας και της τεχνολογικής ανάπτυξης — Απόφαση περί απορρίψεως της συμμετοχής σε ορισμένα σχέδια — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Μη τήρηση των σχετικών με τον τύπο απαιτήσεων — Απαράδεκτο)

(2014/C 439/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αιτούσα: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Ισπανία) (εκπρόσωπος: R. Muñiz García, δικηγόρος)

Καθού: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (REA) (εκπρόσωπος: G. Gascard)

Αντικείμενο

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της απόφασης ARES (2014) 2461172 του Εκτελεστικού Οργανισμού Έρευνας (REA), της 24ης Ιουλίου 2014, με την οποία αποκλείσθηκε η συμμετοχή της αιτούσας στα σχέδια ZONeSEC και Inachus.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Αρβανίτης κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-350/14)

(2014/C 439/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Αθανάσιος Αρβανίτης (Ρόδος, Ελλάδα), και άλλοι 47 προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: Χ. Παπαδημητρίου, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Eurogroup

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί η παράλειψη των καθών να νομοθετήσουν ώστε να εφαρμοστούν πλήρως οι γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δη η εφαρμογή της οδηγίας για την εργασία ορισμένου χρόνου κατά την απόλυση τους από την πρώην Ολυμπιακή Αεροπορία που επιβλήθηκε από απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το νόμο 3717/2008·
- να δοθεί στους προσφεύγοντες καθώς και σε όλους τους απολυμένους υπαλλήλους της πρώην Ολυμπιακής Αεροπορίας με άμεσης εφαρμογής κοινοτική πράξη, οδηγία, κανονισμό ή άλλο κοινοτικό νόμο η δυνατότητα να εισπράξουν την αποζημίωση που θα δικαιούντο ως μόνιμοι υπάλληλοι κατά την υποχρεωτική απόλυση-αποχώρησή τους από την Ολυμπιακή Αεροπορία· και
- να δοθεί αποζημίωση 300 000 ευρώ με άμεσης εφαρμογής κοινοτική πράξη, οδηγία, κανονισμό ή άλλο κοινοτικό νόμο σε κάθε έναν από τους προσφεύγοντες για την ταλαιπωρία, στενοχώρια, βάνουση παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων και πρόωρη διακοπή εργασιακού τους βίου που υπέστησαν.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο ισχυρισμούς:

1. Πρώτος ισχυρισμός: Ο νόμος 3717/2008 με τον οποίο προβλέφθηκε το κλείσιμο της Ολυμπιακής Αεροπορίας και η απόλυση όλων των εκτάκτων υπαλλήλων της είναι γνήσια κοινοτική πράξη και στην ουσία επιβλήθηκε από τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. και δη την ΕΚΤ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και όλα τα νομοθετικά μέτρα που έλαβε η ελληνική κυβέρνηση έγιναν καθ'υπόδειξη και ορθότερα μετά από απόφαση του Eurogroup, του ECOFIN, της ΕΚΤ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
2. Δεύτερος ισχυρισμός: Η μη εξομίωση των απολυμένων εκτάκτων υπαλλήλων-εργαζομένων της πρώην Ολυμπιακής Αεροπορίας με τους λοιπούς μόνιμους υπαλλήλους της Ολυμπιακής Αεροπορίας και η μη ρητή αποζημίωσή τους κατά την αποχώρησή τους από αυτή τους προξένησε άμεση, προσωπική και σοβαρή ζημία, και τους στέρησε την απολαβή θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.

Προσφυγή της 30ης Μαΐου 2014 — Γρηγοριάδης κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κ.λπ.**(Υπόθεση T-413/14)**

(2014/C 439/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Γρηγόρης Γρηγοριάδης (Αθήνα, Ελλάδα), Φαίδρα Γρηγοριάδου (Αθήνα, Ελλάδα), Ιωάννης Τσόλιας (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα), Δημήτριος Αλεξόπουλος (Θεσσαλονίκη, Ελλάδα), Νικόλαος Παπαγεωργίου (Αθήνα, Ελλάδα) και Ιωάννης Μαρινόπουλος (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Χ. Παπαδημητρίου, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Eurogroup

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναγνωριστεί η παράλειψη των καθών να νομοθετήσουν, ώστε να εξαιρεθούν ρητώς από την αναγκαστική συμμετοχή των ομολογιούχων ελληνικού δικαίου του ελληνικού δημοσίου στο P.S.I. τα ομόλογα που αγόρασαν οι προσφεύγοντες από την ελληνική δημοκρατία·
- να δοθεί στους προσφεύγοντες με άμεσης εφαρμογής κοινοτική πράξη, οδηγία, κανονισμό ή άλλο κοινοτικό νόμο η δυνατότητα να εισπράξουν το 100 % της αξίας του ομολόγου που χωρίς να ερωτηθούν και χωρίς να συναινέσουν ενετάχθη στο P.S.I.· και
- να δοθεί αποζημίωση 500 000 ευρώ με άμεσης εφαρμογής κοινοτική πράξη, οδηγία, κανονισμό ή άλλο κοινοτικό νόμο σε κάθε έναν από τους προσφεύγοντες για την τालαιπωρία, στενοχώρια, βάνουση παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων και που υπέστησαν.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν πέντε ισχυρισμούς:

1. Πρώτος ισχυρισμός: Οι ενέργειες νομοθετικές και άλλες που οδήγησαν την Ελλάδα στην αναγκαστική συμμετοχή των ομολογιούχων ελληνικού δικαίου του ελληνικού δημοσίου στο P.S.I. είναι γνήσιες κοινοτικές πράξεις.
2. Δεύτερος ισχυρισμός: Τα μέτρα που έλαβε η ελληνική κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του ελληνικού δημόσιου χρέους στην ουσία επιβλήθηκαν από τα θεσμικά όργανα της Ε.Ε. και δη την ΕΚΤ και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
3. Τρίτος ισχυρισμός: Οι καθών παρέλειψαν να νομοθετήσουν και να εξαιρέσουν ρητά τα ομόλογα ελληνικού δημοσίου των προσφευγόντων με τις πράξεις του υπουργικού συμβουλίου, με τις οποίες εξειδικεύθηκαν οι όροι εφαρμογής του P.S.I. στην Ελλάδα.
4. Τέταρτος ισχυρισμός: Η μη εξαίρεσή τους και ρητή αποζημίωσή τους από το P.S.I. προξένησε στους προσφεύγοντες άμεση, προσωπική και σοβαρή ζημία, και τους στέρησε την απολαβή θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.
5. Πέμπτος ισχυρισμός: Όλα τα νομοθετικά μέτρα που έλαβε η ελληνική κυβέρνηση έγιναν καθ'υπόδειξη και ορθότερα μετά από απόφαση του Eurogroup, του ECOFIN, της ΕΚΤ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Προσφυγή της 2ας Σεπτεμβρίου 2014 — Micula a.o. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-646/14)**

(2014/C 439/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Ioan Micula (Oradea, Ρουμανία)· S.C. European Food SA (Drăgănești Ρουμανία)· S.C. Starmill Srl (Drăgănești)· S.C. Multipack Srl (Drăgănești)· Viorel Micula (Oradea) (εκπρόσωποι: K. Hobér, J. Ragnwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard και Y. Banifatemi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2014) 3192 τελικό, της 26ης Μαΐου 2014, εκδοθείσα στην υπόθεση κρατικών ενισχύσεων SA.38517 (2014/NN) — Micala κατά Ρουμανίας (διαιτητική απόφαση του ICSID), με την οποία επιβλήθηκε στη Ρουμανία να αναστείλει κάθε πράξη δυνάμενη να καταλήξει στην εκτέλεση ή εφαρμογή της αποφάσεως της 11ης Δεκεμβρίου 2013, την οποία εξέδωσε το δικαστήριο διαιτησίας, συσταθέν υπό την αιγίδα του Διεθνούς Κέντρου Διακανονισμού των Διαφορών Εξ Επενδύσεων [ICSID] στην υπόθεση Ioan Micala, Viorel Micala κ.α. κατά Ρουμανίας (ICSID Υπόθεση αριθ. ARB/05/20), καθόσον η Επιτροπή θεωρεί ότι η εκτέλεση της αποφάσεως συνιστά παράνομη κρατική ενίσχυση, μέχρι την έκδοση τελικής αποφάσεως της Επιτροπής περί του συμβατού την εν λόγω ενίσχυσεως με την εσωτερική αγορά·
- να επιστρέψει στους προσφεύγοντες τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από αναρμοδιότητα.

- Το δικαιο της Ένωσης δεν έχει εφαρμογή στην υπόθεση και η Επιτροπή είναι αναρμόδια να εκδώσει απόφαση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999. Η απόφαση της Επιτροπής δεν λαμβάνει υπόψη της ότι το διεθνές δικαιο επιβάλλει στη Ρουμανία να εκτελέσει την απόφαση του ICSID αμελλητί και ότι οι υποχρεώσεις της Ρουμανίας από το διεθνές δικαιο υπερισχύουν του δικαίου της Ένωσης. Η απόφαση της Επιτροπής παραβιάζει το άρθρο 351, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τα οποία αναγνωρίζουν και προστατεύουν τις υποχρεώσεις της Ρουμανίας από τη Σύμβαση ICSID και τη διμερή συνθήκη περί επενδύσεων μεταξύ Σουηδίας και Ρουμανίας.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη περί το δικαιο και πλάνη εκτιμήσεως.

- Η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαιο θεωρώντας εσφαλμένως την εκτέλεση της αποφάσεως του ICSID ως νέο μέτρο κρατικής ενισχύσεως και προσέβαλε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των προσφευγόντων. Το σύνολο της αποφάσεως της Επιτροπής βασίζεται στην εσφαλμένη υπόθεση ότι η εκτέλεση της αποφάσεως του ICSID συνιστά κρατική ενίσχυση βάσει του δικαίου της Ένωσης. Η απόφαση του ICSID δεν παρέχει οικονομικό πλεονέκτημα στους προσφεύγοντες, δεν συνιστά επιλεκτικό μέτρο, ούτε είναι προαιρετικό μέτρο καταλογιζτέο στη Ρουμανία και ούτε νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 — Bayerische Motoren Werke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-671/14)

(2014/C 439/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayerische Motoren Werke AG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Rosenthal, G. Drauz και M. Schütte, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο

- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, την απόφαση της 9ης Ιουλίου 2014 στην υπόθεση SA.32009 (2011/C), στο μέτρο που, με την απόφαση αυτή, το υπερβαίνουν τα 17 εκατομμύρια ευρώ ποσό (28 257 273 ευρώ) της αιτηθείσας ενισχύσεως ύψους 45 257 273 ευρώ κρίνεται ως ασυμβίβαστο με την εσωτερική αγορά·
- επικουρικός: να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, την απόφαση της 9ης Ιουλίου 2014 στην υπόθεση SA.32009 (2011/C) στο μέτρο που, με την απόφαση αυτή, το κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 800/2008 ⁽¹⁾ μη χρήζον κοινοποιήσεως ποσό, ύψους 22,5 εκατομμυρίων ευρώ, κρίνεται ως ασυμβίβαστο με την εσωτερική αγορά·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα βάσει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθόσον παρέβη την υποχρέωση της για επιμελή και απροκατάληπτη εξέταση και δέχθηκε έτσι εν συνεχεία ότι η ανακοίνωση περί ενδεδειγμένης αξιολόγησης μεγάλων επενδυτικών σχεδίων έχει πλήρη εφαρμογή.

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι εφόσον είχε εκτιμηθεί σωστά η θέση της στην αγορά δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί ενδεδειγμένη εξέταση. Η πραγματοποίηση της ενδεδειγμένης αξιολόγησης χωρίς προηγούμενο προσδιορισμό της θέσεως στην αγορά και η εξ αυτής απορρέουσα άνοση μεταχείριση της προσφεύγουσας στοιχειοθετούν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η καθής παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, καθόσον, κατά πρόδηλη πλάνη, περιόρισε τα δημιουργούμενα κίνητρα και τη σκοπιμότητα της ενισχύσεως στην εκ των προτέρων υπολογισθείσα σε 17 εκατομμύρια ευρώ διαφορά κόστους μεταξύ Μονάχου και Λειψίας.

— Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα εκθέτει ότι η πραγματοποιηθείσα από την καθής ενδεδειγμένη εξέταση, την οποία χαρακτηρίζει η προσκόλλησις, κατά τρόπο αυτοματοποιημένο, στην ως άνω διαφορά κόστους, στοιχειοθετεί πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, που κατ' αποτέλεσμα εμπόδισε τη νομικώς ορθή άσκηση της διακριτικής ευχέρειας, ιδίως κατά την εκτίμηση της σκοπιμότητας και των συνεπειών της ενισχύσεως.

3. Επικουρικός λόγος ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και του κανονισμού 800/2008

— Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επικουρικώς ότι η καθής παρέβη το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και τον κανονισμό 800/2008 στο μέτρο που, κατά πρόδηλη πλάνη, απαγόρευσε στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να χορηγήσει στην προσφεύγουσα ενίσχυση βάσει του επιτραπέντος καθεστώτος ενισχύσεων του Investitionszulagengesetz [νόμου για τις ενισχύσεις των επενδύσεων] όσον αφορά ύψος χαμηλότερο του ορίου κοινοποίησεως των 22,5 εκατομμυρίων ευρώ.

— Ο περιορισμός αυτός του ύψους της ενισχύσεως σε επίπεδο χαμηλότερο του ορίου κοινοποίησεως συνιστά κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, διά της οποίας η καθής υπερέβη τις εξουσίες της και αντιμετώπισε την προσφεύγουσα κατά τρόπο που συνεπάγεται δυσμενή διάκριση έναντι αποδεκτών ενισχύσεων οι οποίοι έχουν λάβει το μη χρήζον κοινοποίησεως ποσό των 22,5 εκατομμυρίων ευρώ.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 800/2008 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2008, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης (Γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία) (ΕΕ L 214, σ. 3).

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 — August Wolff και Remedia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-672/14)

(2014/C 439/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Γερμανία), Remedia d.o.o. (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωποι: P. Klappich, C. Schmidt και P. Arbeiter, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο,

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2014) 6030 τελικό, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 19ης Αυγούστου 2014, σχετικά με τις άδειες κυκλοφορίας φαρμάκων για τοπική χρήση με υψηλή συγκέντρωση εστραδιόλης βάσει του άρθρου 31 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που η εν λόγω απόφαση υποχρεώνει τα κράτη μέλη να τηρούν τις προβλεπόμενες σε αυτήν υποχρεώσεις για τα περιέχοντα εστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 % φάρμακα για τοπική χρήση, τα οποία μνημονεύονται ή μη στο παράρτημα Ι της εκτελεστικής αποφάσεως, με εξαίρεση τον περιορισμό ότι τα μνημονευμένα στο παράρτημα Ι της εκτελεστικής αποφάσεως φάρμακα για τοπική χρήση, τα οποία περιέχουν εστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 %, μπορούν να χρησιμοποιούνται ακόμα μόνον ενδοκοιλιακά·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος: Παράβαση του άρθρου 31 επ. της οδηγίας 2001/83/ΕΚ⁽¹⁾

- Στο πλαίσιο αυτό προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη εκτελεστική απόφαση βασίζεται σε μια παρατύπως κινηθείσα και διεξαχθείσα διαδικασία. Οι προσφεύγουσες διατείνονται, μεταξύ άλλων, ότι, αντιθέτως προς το άρθρο 31, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, η διαδικασία δεν κινήθηκε πριν, αλλά μετά την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως για χορήγηση νέας άδειας κυκλοφορίας του φαρμάκου και, επιπλέον, ότι δεν συνέτρεχε ιδιαίτερη περίπτωση από απόψεως δικαίου της Ένωσης. Όσον δε αφορά την πρώτη προσφεύγουσα, η κίνηση της διαδικασίας αποτελεί, επίσης, καταστρατήγηση των διατάξεων που ισχύουν στη Γερμανία σχετικά με την επανακυκλοφορία φαρμάκων.
- Οι προσφεύγουσες προβάλλουν, επιπροσθέτως, ότι δεν επιλήφθηκε της διαδικασίας η αρμόδια επιστημονική επιτροπή αξιολόγησης κινδύνου και, επιπλέον, ότι στην επιληφθείσα της διαδικασίας επιστημονική επιτροπή για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση διορίστηκε εισηγητής ένα προκατειλημμένο μέλος της.
- Επιπλέον, η πρώτη προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξετάσεως της γνωμοδοτήσεως, δεν της δόθηκε η δυνατότητα να εκφράσει προσηκόντως την άποψή της ως προς ένα σημαντικό ζήτημα.

2. Δεύτερος λόγος: Παράβαση των άρθρων 116, πρώτο εδάφιο, και 126, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ

- Στο πλαίσιο αυτό, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι η εκτελεστική απόφαση στηρίζεται σε μια ανακριβή αξιολόγηση της σχέσεως οφέλους-κινδύνου του φαρμάκου. Ειδικότερα, δεν ελήφθη υπόψη το γεγονός ότι, στη διάρκεια μιας 45ετούς και πλέον παρουσίας στην αγορά, η πρώτη προσφεύγουσα ουδέποτε πληροφορήθηκε τυχόν σοβαρούς κινδύνους κατά τη χρήση του φαρμάκου που περιέχει εστραδιόλη σε ποσότητα 0,01 %.
- Επιπλέον, η επιφορτισμένη με την προβολή και τη στοιχειοθέτηση τυχόν κινδύνων Επιτροπή δεν προσκόμισε επιστημονικά στοιχεία και πληροφορίες από τα οποία να προκύπτει νέος κίνδυνος κατά τη χρήση του φαρμάκου.

3. Τρίτος λόγος: Παράβαση των αρχών της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως

- Αναφορικά με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι οι προβλεπόμενες στην εκτελεστική απόφαση προειδοποιήσεις στις πληροφορίες του προϊόντος και οι περαιτέρω περιορισμοί ως προς την άδεια κυκλοφορίας του φαρμάκου, καθώς και οι επακόλουθες απαιτήσεις είναι δυσανάλογες και αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Ειδικότερα, ο περιορισμός της διάρκειας χρήσεως με παράλληλη απαγόρευση επαναχρήσεως του φαρμάκου, καθώς και οι προβλεπόμενες μεταβολές των πληροφοριών του προϊόντος είναι δυσανάλογες. Σε κάθε περίπτωση, αντί του περιορισμού της διάρκειας χρήσεως με παράλληλη απαγόρευση επαναχρήσεως του φαρμάκου και αντί των επακόλουθων απαιτήσεων, έπρεπε να έχει ζητηθεί η διενέργεια μελέτης, η οποία συνιστά ηπιότερο μέσο για την έρευνα των ενδεχόμενων ζητημάτων ασφαλείας.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 — Lupin κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-680/14)**

(2014/C 439/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Lupin Ltd (Maharashtra, Ινδία) (εκπρόσωποι: M. Pullen, R. Fawcett-Feuillet, M. Boles, Solicitors, V. Wakefield, Barrister, και M. Hoskins QC)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με αυτήν διαπιστώνεται ότι η Lupin παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και/ή
- να ακυρώσει ή να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Lupin και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Lupin.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 4955 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 2014, επί της υποθέσεως AT.39612 — Perindopril (Servier).

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα είχε εξ αντικειμένου παραβεί το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - η διαπίστωση της Επιτροπής είναι παράνομη, επειδή προκύπτει από την εφαρμογή όλως καινοφανούς και εσφαλμένου νομικού κριτηρίου. Ειδικότερα, στηρίζεται στην καταβολή «σημαντικού κινήτρου», πράγμα που κατά την προσφεύγουσα δεν προκύπτει από την υφιστάμενη νομολογία και είναι νομικώς εσφαλμένο·
 - η προσέγγιση της Επιτροπής δεν λαμβάνει υπόψη και δεν συμβάλλει στην επίτευξη των σκοπών όχι μόνο του δικαίου του ανταγωνισμού, αλλά και του δικαίου της ευρεσιτεχνίας και της σύγχρονης πολιτικής δικονομίας. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή θα έπρεπε να εξετάσει το ζήτημα του εξ αντικειμένου περιορισμού βάσει της θεωρίας των δευτερευόντων περιορισμών και/ή βάσει των αρχών που προκύπτουν από την απόφαση επί της υποθέσεως Wouters. Εφόσον δεν το έπραξε, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή, διαπιστώνοντας ότι η προσφεύγουσα είχε εκ του αποτελέσματος παραβεί το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσέγγιση που ακολούθησε η Επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει αν συνιστούσε παράβαση εκ του αποτελέσματος συμφωνία διακανονισμού για δίπλωμα ευρεσιτεχνίας είναι εσφαλμένη για τους ίδιους λόγους για τους οποίους είναι εσφαλμένη η προσέγγισή της όσον αφορά τις εξ αντικειμένου παραβάσεις.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή κακώς επέβαλε πρόστιμο στην προσφεύγουσα και, επικουρικώς, ότι το επιβληθέν πρόστιμο είναι υπερβολικά υψηλό και πρέπει να μειωθεί. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - η φερόμενη ως παραβατική συμπεριφορά ήταν καινοφανής και άρα δεν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο για αυτή ή, επικουρικώς, ότι πρέπει να επιβληθεί για αυτήν συμβολικό μόνο πρόστιμο·
 - το πρόστιμο δεν είναι ανάλογο με τη σοβαρότητα και τη διάρκεια της φερόμενης παραβάσεως της προσφεύγουσας και δεν είναι εύλογο·
 - η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την εύλογη αξία των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που μεταβίβασε η προσφεύγουσα στη Servier·
 - η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως σε σύγκριση με το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην Ktka.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL